

பன்பட்டியல்

மலர் 1 சுல்தான் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1997 இதழ் 2

1. ஆறுமுக நாவலரும்
காரைதீவு மு. கார்த்திகேயப் புலவரும்
2. முஸ்லிம் நேசன் - ஓர் அறிமுகம்
3. நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டில்
பெரியதம்பிரான் வழிபாடு - ஓர் அறிமுகம்
4. கூத்துக்களும் நாடகங்களும்
5. ஊகழும் நியாயித்தலும்
இந்திய மரபில் மெய்யியலின் தோற்றம்
பற்றிய சில குறிப்புக்கள்

வெள்ளிகு

பண்டாட்டாய்வுக் கழகம், போதுவை.

பண்பாட்டியல்

PANPAADDIYAL

காலாண்டிதழ்

மலர் : 1

ஈஸ்வர வருடம் சித்திரை மாதம் 1997

இதழ் : 2

Appropriate Technology Services

121, POINT - PEDRO ROAD

NALLUR, JAFFNA

No. 3650

ஆசிரியர் :

இரா. வெ. கனகரத்தினம்

முதுநிலை விரிவுரையாளர் (இந்துப் பாண்பாடு)

தமிழ்த்துறை

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

வெளியீடு :

பண்பாட்டாய்வுக் கழகம்

பேராதனை

பண்பாடு என்பது அனைவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுதல்.

பிரதம ஆலோசகர்கள் :

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

பிரதம ஆசிரியர் :

இரா. வை. கணகரத்தினம்

முதுநிலை விரிவுரையாளர் (இந்துப் பண்பாடு)

தமிழ்த்துறை

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பேராதனை.

ஆசிரியர் குழு :

கலாநிதி க. அருணாசலம்

முதுநிலை விரிவுரையாளர்,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

கலாநிதி எம். ஏ. நுஃமான்,

முதுநிலை விரிவுரையாளர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

கலாநிதி துரை மனோகாரன்,

முதுநிலை விரிவுரையாளர்,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

கலாநிதி சோ. கிருஷ்ணராசா,

முதுநிலை விரிவுரையாளர்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

எம். ஜி. எம். அமீன் M.A

அரபு - இஸ்லாமிய நாகரிகத்துறை,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

செ. யோகராசா M.A.,

தமிழ்த்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

மட்டக்களப்பு.

பதிப்பு : சித்திரை 1997

விலை : ரூபா 60/-

பொருளாடக்கம்

ஆறுமுக நாவலரும் காரைதிவு மு. கார்த்திகேயப் புலவரும்
இரா. வெ. கணகரத்தினம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்துப்பண்பாட்டுத்துறை முதுநிலை
விரிவுரையாளர்,

இவர் ஆறுமுகநாவலரின் சமய, சமுதாயப் பணிகள் (1982), ஈழநாட்டில் புராணபடனச் செல்வாக்கு ஓர் ஆய்வு (1985), அத்தியடி புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய வரலாறு - ஒரு நோக்கு (1986) அறுமுக நாவலர் வரலாறு - ஒரு புதிய பார்வை (1994) நாவலர் உரைத்திறன், நாவலர்மரபு முதலான நூல்களின் ஆசிரியர், ஈழ நாட்டின் இந்துப்பண்பாட்டுத்துறை ஆய்வின் வளர்ச்சியில் முதன்மையான இடத்தைப் பெறுவெர். பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

முஸ்லிம் நேசன் - ஓர் அறிமுகம்
எம். ஜி. எம். ஆமீன்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக அரபு - இஸ்லாமிய நாகரிகத்துறை முதுநிலை
விரிவுரையாளர்

அத்துறையின் தலைவர், இஸ்லாமிய சட்டக்கலை - ஒரு வரலாற்று நோக்கு (1996), இஸ்லாமிய நாகரிகம் (1997) ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியர் இவர். ஈழத்து இஸ்லாமிய நாகரிகத்துறையின் ஆய்வின் வளர்ச்சியில் முத்திரை பதித்தவர். பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டில் பெரிய தம்பிரான் வழிபாடு
இரா. வெ. கணகரத்தினம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்துப்பண்பாட்டுத்துறை முதுநிலை
விரிவுரையாளர்,

கூத்துக்களும் நாடகங்களும்

M. H. குண்டத்திலக்கா

களனிப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறைப் பேராசிரியர்.

நாடக ஆய்வாளர், பன்றால் ஆசிரியர், பல நாடகங்களை அரங்கேற்றியவர், பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளவர், தமிழ் சிங்கள நாடகங்களின் ஒப்பியல் ஆய்வில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்து வருபவர்.

ஊக்கமும் நியாயித்தலும்

இந்திய மரபில் மெய்யியலின் தோற்றம் பற்றிய சில குறிப்புக்கள்.

சோ. கிருஷ்ணராசா

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மெய்யியல் துறைப் பேராசிரியர்

இவர் விமர்சன முறையியல் (1993), விமர்சன மெய்யியல், இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஒவியக் கொள்கைகள் (1994), அழியல் (1995), தற்கால யாழ்ப்பாணத்து ஒவியங்கள் (1996), சைவசித்தாந்த அறிவு ஆராய்ச்சி இயல் - ஓர் அறிமுகம் (1995), முதலான நூல்களின் ஆசிரியர், ஈழத்தின் புதிய தலைமுறையின் ஆய்வியல் வளர்ச்சியில் முதன்மையான பங்கு வகிப்பவர்களுள் ஒருவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

ஆறுமுகநாவலரும் காரைதீவு மு. கார்த்திகேயப் புலவரும்

ஆழநாட்டின் இலக்கியவழியை ஈழத்துப் பூதந்தேவனாருடன் ஆரம்பிப்பது மரபு. ஆனால் நவீன் ஆய்வாளர் சிலர் இக் கருத்தினை ஒரு ஊகமாகவே கருவர். இவர்களுள் சிலர் மரபு வழிப் புலவோர் கருத்தில் உடன்பாடு கொண்டவர்களாகச் காணப்படுகின்றனர். ஆய்வாளர்களில் பேராசிரியர்கள் பொ. பூலோகசிங்கம்¹, ச. வித்தியானந்தன்², ஆ. சதாசிவம்³ ஆ. வேலுப்பிள்ளை⁴, கா. சிவத்தம்பி, F.X.C நடராசா,⁵ சி. தில்லைநாதன், போன்றோரைப் பிற்கூறியதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். ஈழத்துப் புலவோர் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஏழுதிய கண்ணாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்⁶ புன்னாலைக் கட்டுவென் கணேசையர்⁷ திருநெல்வேலி சி. கணபதிப்பிள்ளை⁸ போன்றோர் மரபுவழிக் கருத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றவர்களுள் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள். பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை பூதந்தேவனாரை ஈழநாட்டுப்புலவர் என பல ஆதாரங்காட்டி நிறுவ முற்பட்டுள்ளார். ஆனால் அவ்வாய்வும் புதிய சந்தேகங்களைத் தோற்றுவித்திருப்பதினால் பூதந்தேவனார் ஆய்வுக்குரியவராகவே தென்படுகிறார். எது எவ்வாறு இருப்பினும் ஈழநாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றை ஆராய முற்படுவோர் விரும்பியோ விரும்பாமலோ பூதந்தேவனாரோடேயே ஆரம்பிக்க வேண்டியவர்களாக உளர். ஏனெனில் ஈழத்து என்ற அடைஇவ்வாய்வின் முக்கியத்து வத்தை உணர்த்தி நிற்கும். பூதந்தேவனாரைக் கோடிகாட்டிய பின் மேற்சென்றால் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி காலம் வரையும் (1216-1621) எமக்கு எவ்விதமான இலக்கிய வடிவங்களும் கிடைப்பதற்கில்லை.

�ழநாட்டிலே காலத்தால் முற்பட்ட இலக்கியமென்று கருதப்படும் சரசோதி மாலை தம்பதனியாவை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசோக்சிய மூன்றாம் பராக்கிரம பாகுவின் அவைக்களப் புலவராகக் கருதப்படும் “தேனுவரைப்பெருமா ளென்றோதும் பண்டிதபோசராசன்” என்னும் புலவராற் பாடடப்பட்டதாக பாயிரம் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இம்மன்னின் ஆட்சிக்காலம் பதினான்காம் நூற்றாண்டாகும். எனவே இந்நாலும் இந்நாற்றாண்டைச் சேர்ந்ததே ஆகும். பூதந்தேவனார் ஈழ நாட்டைச் சேர்ந்தவரென்று கருதுவோரும் அவரது காலத்தைச் சரியாக நிர்ணயிக்க முடிய வில்லை. அவரது காலத்தை சங்ககாலத்துக்குரியதாக்கக் கொண்டு குறிப்பாகக் கீழேல்லையாக கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டையும் மேலெல்லையாக கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டையும் கொண்டு, ஆரியச் சக்கர்த்தி காலம் வரையிலான (கி.பி 1216-1621) ஈழ நாட்டின் இலக்கியப் பரப்பை நோக்கும் பொழுது, அது ஒரு இருண்ட காலப்பகுதி யாக எமக்குத் தென்படுகின்றது. சுமார் பத்து நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இந்நிலைமை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பைப் பீடித்திருந்தமை வெளிப்படை. பின்னர் மின்னல் கீற்றுப் போல் ஆங்காங்கே கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் மூலம் சில யாப்பு அமைதிகளுக்குட்பட்ட தனிப்பாடல்கள் சிலவற்றைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. எடுத்துக்கட்டாக கி.பி 9 ஆம் 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அனுராதபுரச் செய்யுள்⁹ கி.பி 12 ஆம், 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பதவியா¹⁰ பாண்டுவாஸ் நுவரச் செய்யுள்¹¹ ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய தனிச் செய்யுட்களை

தொடக்கால இலக்கியங்களாக வாதிடுவது நம்மை நாமே ஏமாற்றுவது போலாகும். இந்நான்கு செய்யுட்களும் ஈழநாட்டில் ஏழுந்தன வென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இவற்றுள் கோட்டகமச் செய்யுள் பாண்டுவாஸ்நுவரச் செய்யுள் ஆகியவை தவிர்ந்த ஏனையவை ஈழநாட்டவராற் பாடப்பட்டவையே வென்பது சிந்தனைக்குரிய தொன்று. அவ்வாறாயின் ஈழநாட்டின் இலக்கிய வழியின் ஆரம்பம் அல்லது ஊற்று எங்கியிருந்து ஆரம்பிக்கிறதென்பது ஒரு பெரிய வினாவாகும்.

இவ்வினாவிற்கு விடை காண்பது கடினம். ஆயினும் ஒருவாறு இதற்கு விடை காண்படுகின், ஈழ நாட்டில் தமிழ் கூறும் உயர்ந்த நிலப்பரப்பில், ஆரியச்சக்கரவர்த்தி காலத்துக்கு முன்பு காணப்பாட்ட இலக்கிய வடிவங்களின் சிறு சிதறல்கள் என்னும் திரள் முகிற்கூட்டங்கள் ஒருங்கிணைந்து ஈழமாகிய உயர்ந்த நிலப்பரப்பில் மழையாகப் பொழுந்ததால் அது ஆரியச்சக்கரவர்த்தி காலம் தொடக்கம் ஈழத்து இலக்கிய வழி என்னும் நதி ஊற்றெடுத்தது, போதுக்கேயர் காலத்தில் தன் பாதையை அமைத்து, ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சிறு சிறு கிளைகளாகப் பிரிந்து, ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அவை ஒருங்கிணைந்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பெரு நதியாகப் பெருக்கெடுத் தோடிச் செழிப்புறச் செய்ததோடு; பின்வந்த காலத்திலும் புதிய கிளைகளைப் பரப்பிச் சென்றதெனலாம்.

�ழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பாரம்பரியம் ஒல்லாந்தர் காலத்துக்கு முன் தொடர்ச்சியான கட்டமைப்புக்களுடன் வளர்க்கப்படவில்லை எனலாம். ஆரியச்சக்கவர்த்தி காலத்தில் அரசு மட்டத்தில் இத்தன்மை ஓரளவு பேணப்பட்டு வந்தமை அவதானிக்கலாம். இவ்வடித்தளமே ஒல்லாந்தர் ஆங்கிலேயர் காலங்களில் ஒரு பேராற்றிலிருந்து பல கிளை நதிகள் பிரிவது போன்று மிகுந்த கட்டுக் கோப்புடனும் பாரம்பரிய உணர்வுடனும் ஈழத்து இலக்கிய வழி நடத்தப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் காலத்தின் கிளை நதியாக, இலக்கிய வழியின் ரிஷி மூலமாகக் கூழங்கைத்தம் பிரானைக் குறிப்பிடலாம். இதன் கிளையில் அல்லது இவர் வழியில் வந்தவராகச் சேனாதிராச முதலியாரையும் குறிப்பிடலாம். இப்பெருந்தியின் கிளைகள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கியவழியையும் பரப்பினையும் சரியான வகையில் செப்ப னிட்டன. இவர்களுள் நல்லூர் மனப்புவி முதலியார் மகன் சரவணமுத்துப் புலவரி னதும் (1802-1845) இலங்கைக்காவலமுதலிய வழிவந்தகந்தர் ஆறுமுகநாவலரினதும் (கி.பி. (1822-1872) இலக்கிய முயற்சிகள் விதந்தோதத்தக்கன. நாவலர் என்னும் பேராறு பல கிளை நதிகளை உபத்தியாக்கி 20-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை ஈழத்து இலக்கிய பரப்பினை வளப்படுத்தியது. அதன் பயனை, ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு அறுவடையாக பெற்று வந்தது, வருகின்றதெனலாம். சுருக்கமாகக் கூறின் கூளங்கைத்தம் பிரான் வழிவந்த இலக்கியப் பாரம்பரியமே ஈழத்து இலக்கிய வழியின் தொடக்கமெனலாம். இதனை வற்றாது இமுத்துச் சென்ற பெருமை சேனாதிராச முதலியாரையும் சரவணமுத்துப்புலவரையும் சாரும். இதனை பெருந்தியாகத் தமிழ் கூறும் நல்லூல கெங்கும் ஒடச் செய்த பெருமை நாவலரவர்களைச் சாரும். இவற்றின் தொடர்ச்சியாக நாவலர் தமக்கெனவும் ஒரு இலக்கிய பரம்பரியத்தைத் தொடக்கிவைத் தார். அப்பாரம்பரியத்தில் வழிவந்தவராகக் காரைதீவு மு. கார்த்திகேயப் புலவர் காணப்படுகிறார்.

யாழிப்பாணக்குடாநாட்டின் வடமேற்குத் திசையில் 22 கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் உள்ளதே காரைதீவாகும்¹². காரைச் செடிகள் நிறைந்து காணப்பட்டமையால் காரைதீவு எனப்பட்டது. நிலவளம் குறைந்த பகுதியாகக் காணப்படினும் அங்கு வாழும் மக்கள் சலியாவுழைப்பாளிகள், சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியங்களில் மிகுந்த பற்றுடையவர்கள், புலமை மிக்கவர்கள். செல்வப் பெருக்கும் செல்வ வளமும் உள்ளவர்கள்.

இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய காரைதீவிலே முருகேசையருக்கும் அவரது தருமபத்தினிக்கும் மகனாக 1819 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 2ந் தேதி பிறந்தார். ஜயரவர்கள். ஐந்தாம் வயதில் வித்தியாரம்பஞ் செய்யப்பட்ட இவர், தனது தந்தையாரிடம் ஆத்திகுடி, கொன்றைவேந்தன், நல்வழி, நன்நெறி முதலான நீதி நூல்களையும் நைடதம், பாரதம் முதலான புராணங்களையும் பாடங்கேட்டார், முருகேசையர் ஒரு சிறந்த புலவர், முத்தமிழ் வித்தகர். தன்னையகமவந்தாதி, திக்கையந்தாதி முதலான இயற்றமிழ் நூல்களையும் குருசேத்திர நாடகம் என்னும் நூலையும் இயற்றியவர்¹³. மாவிந்தம் என்னும் காவியத்தைப் படைத்தவர். இத்தகு சிறப்புமிகு புலவர் தனது மெந்தனுக்கு ஆசிரியாக விளங்கியதில் வியப்பில்லை. தமது குலத்திற் கேற்ப கற்க வேண்டிய சங்கதமொழிக் கல்வியை அவ்வூரில் வாழ்ந்த சுவாமிநாத தேசிகரிடம் பயின்றார். பன்னிராண்டாவது வயதில் சரவணமுத்து உபாத்தியாரிடம் கல்வி பயின்றார்.¹⁴ அச்சரசுத்தியுடன் ஏட்டில் எழுதும் முறைமையையும் தந்தையாரிடம் ஏலவே பயின்ற பாடங்களையும் மீண்டும் பயின்றார்.¹⁵

இக்காலப்பகுதியில் நெல் உற்பத்தி மதிப்பீடு செய்யும் பொருட்டும் வேறு முயற்சியின் பொருட்டும் இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார் (1780-1840) காரைதீவுக்குச் செல்வது வழக்கம். செல்லும் நாட்களில் முருகேசையர் வீட்டில் தங்குவது வளமை. அக் காலத்தில் கார்த்திகேசையர் தனது சந்தேகங்களை முதலியார் அவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வார்.¹⁶ அவரது கல்வி விருப்பதையும் கூரிய புத்திக்கூர்மையையும் கண்ட முதலியார் அவரை தமது ஊரான இருபாலைக்கு அழைத்துச் சென்று, மற்றைய மாணவர்களுடன் சேர்த்து இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்பித்தார். கார்த்திகேய ஜயர் சேனாதிராச முதலியாரைக் குருவாகக் கொண்டு அவர் மாணவர் பரம்பரையில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். நாவலரவர்களும் தனது ஆரம்பக் கல்வியை சேனாதிராச முதலியாரிடம் பயின்றார் என்பது இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது. பெரும்பாலும் நாவலரவர்களும் ஜயரவர்களும் ஒருசாலை மாணாக்கள்களாகவே கல்வி பயின்றிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், ஜயரவர்கள் நாவலர்க்கு மூன்று வயது முத்தவர். நாவலர் யாழ்/வெஸ்லியன் கல்லூரிக்குத் தமது பன்னிரண்டாவது வயதில் சென்றார்.¹⁷ பின்னர் ஜயரவர்கள் சேனாதிராச முதலயோரை தமது பன்னிரண்டாம் வயதுக்குப் பின்னரோ கல்வியின் பொருட்டு வந்தடைந்தாரென்பது இங்கு மனங் கொள்ளத்தக்கது. நாவலர் அவர்களுடன் வெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலையில் கல்வி பயின்ற தில் லைநாதபிள்ளை, சின்னப்பிள்ளை போன்றவர்கள் பிற்காலத்தில் நாவலரவர்களின் பாரம்பரியத்தினுள் தம்மை உட்படுத்தியது போன்றே¹⁸ ஒரு சாலை மாணவரான ஜயரவர்களும் நாவலரவர்களின் பாரம்பரியத்தில் தம்மை உட்படுத்திக் கொண்டா ரெனலாம். நாவலரவர்கள் தமக்கென ஒரு பாரம்பரியத்தை தம் அயரா உழைப்பினாலும் ஆளுமையினாலும் ஏற்படுத்திக் கொண்டார். அவர் தம் ஆளுமையை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு அக்கால சமூக சமய அரசியற் கல்வி நிலமைகளே

காரணங்களாக அமைந்தன எனலாம்.

நாவலர்களுடைய காலம் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலம். போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோர் போன்றே ஆங்கிலேயரும் தமது தேசத்தின் பண்பாடுப் பாரம்பியங்களை ஈழநாட்டிலும் பரப்ப முனைந்தனர். முன்னைய ஆட்சியாளர்கள் வலோற்காரமாக சமூக சமய மாற்றத்தைச் செய்தனர். ஆனால் ஆங்கிலேயர் தம்மை வேற்றுமையில் ஒன்றுமை காணும் பாங்குடையவர்களாய்க் காட்டி, தோல், இருக்கச் சுளைபிடிடுங்குபவர்களாக இருந்தனர். பண்பாட்டு மாற்றத்தைச் சமயத்தின் மூலம் செய்யக் கருதி, பயிற்சியும் செல்வவளமும் உள்ள கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்களை வரவேற்றனர்.¹⁹ இதனால் இலண்டன் மிஷன் (1805) பப்ரிஸ் மிஷன் (1811) வெஸ்லியன் மிஷன் (1813) அமெரிக்கன் மிஷன் (1815) முதலான மிஷனரிமார்கள் ஈழநாட்டுக்கு வந்தனர். ஈழத்துச் சுதேசிய மக்களின் சமூகஅமைப்பு, பண்பாடு, சமயம், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு முதலான நிலைமைகளைக் கணிப்பீடு செய்து அதற்கேற்ப ஊழியம் செய்ய முற்பட்டனர். எல்லாப் பணிகளும் சமய மாற்றம் என்னும் தொனிப்பொருளைக் கொண்டிருந்தது. இம் மிஷனரிமார்கள் எல்லா மாணவர்களும் ஒரு கூரையின் கீழ் இருந்து கல்வி பயிலக் கூடிய உயரிய, அழகிய பாடசாலைகளைக் கட்டினர். நவீன பாடத்திட்டங்களையும் ஆங்கிலமொழியையும் அறிமுகப்படுத்தினர். அச்சயந்திரசாலை அமைத்து குருட்டு வழி, மும்முர்த்தி இலட்சணம், சைவ தூஷண பரிகார நிராகரண சுப்பிரபேதம், துராசார விருத்தாந்தம் முதலான நூல்களையும் வெளியிட்டனர். அரசாங்கப்பாடசாலைகளை நிறுவினர். பாடசாலைகளிலும் சைவச் சிறுவர் விழுதி பூசிச் செல்வதை வெறுத்தனர், தடுத்தனர். இலவசப் பாடசாலைகளை உருவாக்கி உணவு, உறையுள், உடை என்பவற்றை அளித்தனர். ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் தமிழிலே பிரசங்கம் செய்தனர்.

இந்நிலையில் சைவ சமுதாயத்தில் ஆலயங்களில் பலியிடும் வழக்கம் இருந்து வந்தது.²⁰ வருணாச்சிரம தருமம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. திணைணப்பள்ளிகள் தவிர பிற பாடசாலைகள் இருக்கவில்லை. விடுதிப்பாடசாலைகளும் இருக்கவில்லை. “அந்தி யேட்டிப் பட்டோலைதானும், என்னும் சொல்லின் அந்தியேட்டி என்னும் பெயரைத் தானும் பிழையற எழுத முடியாதவர்களாக இருந்தனர். தேவாரம், திருவாசகம் என நம்பினர்²¹ திருநூற்றாதியினைச் சைவ இலக்கியமெனக் கருதினர்.²² இத்தகைய சூழ்நிலையிலே நாவலரவர்கள் தமிழ்மொழிக்கல்வியை வளர்க்கவும், சமயமாற்றத் தைத் தடுக்கவும், சைவர்கள் மத்தியுள்ள அறியாமைப் போக்கவும், கோயிலதிகாரிகளின் அகந்தையை அடக்கவும், தமிழர் சமூக-பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தவும் தலைப்பட்டார்.

நாவலரவர்கள் செல்வவளமுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்தவர். சிறந்த தமிழ்ப் புலவோரிடம் தமிழ் பயின்றவர். வெஸ்லியன் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்றவர். அக்கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்தவர். பேர்சிவல் துரைக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்தவர். அவர் சிறந்த தமிழ்ப்பண்டிதர், வித்துவசிரோமணி. அவர் தமது தமிழ்-ஆங்கிலக் கல்வியைக் கொண்டு உயர் பதவிகளைப் பெற்று செல்வவளமுள்ள குடும்பத்தில் திருமணங்கு செய்து சிறப்புற வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆயினும் நாவலர்கள்

இவ்வாழ்க்கையில் புகவில்லை. அதற்கான காரணத்தைப் பின்வருமாறு விளக்குவா. ²⁴

“எனக்கு இங்கிலிஷ் கற்பித்த பீற்றர் பார்சிவல் துரைக்குச் சில வருஷங்காலம் தமிழ்ப்பண்டிதனாய் இருந்த நான், தமிழ்க்கல்வியையும் சைவ சமயத்தையும் வளர்த்தவிற்றானே என் வாணாள் முழுவதையும் போக்கல் வேண்டும் என்று எழுந்து முறுகி வளர்ந்த பேராசையினாலே, கீலக வருடம் புரட்டாதி அந்த விருத்தியைப் பரித்தியாகஞ் செய்து விட்டேன். நான் இவ்வாழ்க்கையிற் புகாமைக்குக்கும் காரணம் அதுவே”

நாவலரவர்கள் தனது இலட்சியத்தை நோக்கிப் பீற்றுநடை போட ஆரம்பித்தார். மிஷனரிமார்களின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக சைவ மக்களிடத்தில் பணிபுரிய முயன்றார். மிஷனரிமார்களின் அரசியல் பொருளாதாரப் பலத்தினை நாலவர்களிடம் உள்ள பலத்துடன் ஒப்பிடுமிடத்து மலைக்கும் மடுவிற்கும் உள்ள வேறுபாடு இருந்தது. ஆனாலும் அவரது ஆளுமையும் விடாமுயற்சியும் சமயபத்தியும் அவர் எடுத்துக் கொண்ட இலட்சியத்தில் வெற்றியடைய வாய்ப்பளித்தன. ஆனையும் அறுகம் புல்லில் சறுக்கும் என்பதற்கு மிஷனரிமார்களின் வரலாறே சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

நாவலரவர்கள் விசுவாச வருடம் தை மாதம் (1846) முதல் சில மாணவர்களுக்கு இரவிலும் பகலும் கல்வி கற்பித்து வந்தார். சாதாரண வருடம் தை மாதம் (1849) முதல் செளமிய வருடம் ஐப்பசி மாதம் அ, ஆறுமுகச் செட்டியார் தருமசானஞ் செய்த நிலத்தில் நிரந்தரமான பாடசாலையைக் கட்டினார். இதனைத் தொடர்ந்து சிதம்பரத்தில் இரத்தாக்கி வருடம் ஐப்பசி மாதம் 2ந் தேதி ஒரு சைவப் பாடசாலையை ஸ்தாபித்தார். இவை இலவசக்கல்விப் பாடசாலைகளாக விளங்கின.

நாவலரவர்கள் வண்ணார்பண்ணை, சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஆரம்பித்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின் விரோதிகிருது வருடம் தை மாதம் (1852) காரைதீவில் கார்த்திகேயபுலவரும் ஒரு சைவப்பாடசாலையை உருவாக்கினார்.²⁴ இப்பாடசாலை நாவலரவர்களின் பாடசாலையைப் போல இலவச கல்வி போதிக்கப்படவில்லை என்பар²⁵ அங்கு நெடதம் நன்னால் நிகண்டு, கந்தபுராணம், பாரதம், கொலைமறுத்தல், திருக்குறள் முதலான இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. நாவலரவர்களின் பாடசாலைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றது போல ஜயரவர்களின் பாடசாலை தொடர்ந்து நடைபெறவில்லை. அது எவ்வளவு காலம் தொடர்ந்து நடைபெற்றதென்பது அறியுமாறில்லை. நாவலரவர்கள் எவ்வாறு சிறந்த மாணாக்கர் பரம்பரையை உருவாக்கினாரோ அதே போன்று ஜயவரவர்களும் சிறந்த மாணவ பரம்பரையை உருவாக்கினார். அவர்களுள் மு. குமாரசவாமி ஜயர், மு. சீனிஜயர், கா.வேதக்குட்டி ஜயர், இராமசவாமி ஜயர், கா. மார்க்கண்டேய ஜயர், சி. கந்தப்பிள்ளை, அ.கணபதி ப்பிள்ளை, அ. சோமநாதர், இ. சண்முகம், பொ.நாரணபிள்ளை, வே.அம்பல வாணர், நா. நாகநாதையர், கா. நடராசையர், கா. சிவசிதம்பர ஜயர் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.²⁶ இறுதி மூவரும் ஜயவரவர்களின் புதல்வர்களாவர். இம்மாணவ பரம்பரையில் சிலர் காரைதீவு அருணாசலைபாத்தியாரால் ஆரம்பிக்கப் பட்ட பாடசாலையின் உபாத்தியாயாராக இருந்ததுடன் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உந்துச்சத்தியாகவும் விளங்கினர் என்பதும், வேதக்குட்டி ஜயர் கரைதீவு சைவசமய

வளர்ச்சிக்கும் சுப்பிரமணிய பாடசாலை ஆரம்பிப்பதற்கும் காரண கர்த்தாவாக விளங்கினார் என்பதும், கா. சிவசிதம்பர ஜயர் கந்தபுராணத்தின் சில படலங்களுக்கு உரை எழுதிய தோடு, தட்சினை கைலாச புராணத்தை (1887) பதிப்பித்தா ரென்பதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

ஜயரவர்கள், தமது புலமைப்பணிகளின் மத்தியிலும் நாவலரவர்களின் பிரசங்கத்தையும் புராணபடனத்தையும் கேட்பதில் ஆர்வம் காட்டினார். நாவலரவர்கள் சைவர்கள் மத்தியில் சைவம், சைவசித்தாந்தம் பற்றிய சிந்தனைகளை வளர்க்கும் பொருட்டுச், சைவப் பொலிவுடன் எளிய நடையில் இனிய ஒசைச் சிறப்புடன் ஆழமான விடயங்களை சிறிய தலைப்புடன் எல்லோரும் ஏற்றிப் போற்றும் வண்ணம் பிரசங்கம் செய்து வந்தார். புறச்சமயங்களைக் கண்டிப்பதில் மிகவும் தீவிரம் காட்டினார். எழுத்திலும் இதே தன்மையை பேணினார். 'A. பாதிரியே' என நாவலரவர்கள் சைவதூஷனபரிகாரம் என்னும் நூலில் குறிப்பிடுவதை இங்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம்²⁶ அதேவிதமான பண்பையே சைவசமயிகளின் கூடாவொழுக்கத்தையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் கண்டிக்குமிடத்து பின்பற்றினார். ஸ்மார்த்தர்களின் கபட நாடகத்தைக் கண்டிக்குமிடத்து ஓ! ஸ்மார்த்தப் பிராமணர்களே என விழித்துக் கண்டிப்பதை குறிப்பிடலாம்²⁷ நாவலரவர்கள் சைவசமயிகள் உய்யும் பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்து, சிவபக்தி, சிவதீட்சை, யாக்கை நிலையாமை, பிரபஞ்சம், மாயை, மகளிரொழுக்கம், வியபிரசாரம், கல்வி கற்பித்தல் முதலான விடயங்கள் பற்றிப் பிரசங்கித்தார்²⁸ சைவ தூஷன பரிகாரம் (1852) சுப்பிரபோதம் (1853) முதலான நூல்களாகும். கிறிஸ்தவமதக் கோட்பாட்டுக்கு எதிராக நாவலரவர்களால் எழுதப்பட்ட கண்ட நூல்கள். நல்லூர் க்கந்தசவாமி கோயில் இரண்டாம் பத்திரிகை (1875) நல்லூர்க்கந்தசவாமி கோயில் இரண்டாம் பத்திரிகை (1875) மித்தியாவாத நிரசரணம் (1876) முதலானவை சைவசமயிகளின் கூடுவழுழக்கத்திற்கு எதிராக எழுதப்பட்ட கண்டன நூல்களாகும்.

ஜயரவர்களும் நாவலரவர்கள் போன்று சிறந்த விவேகி, வரகவி, இவரது பதி ளெட்டாவது வயதில் கங்காதர சாஸ்திரியாரால் 'புலவர்' பட்டங்குட்டப் பட்டவர்³⁰ நாவலரவர்களின் பிரசங்க ஆரூமைக்குட்பட்டவர். அவரைப் போல் தாழும் சைவசமயப் பணி ஆற்றவேண்டுமென்று செயற்பட்டவர். இதனாலே ஜயரவர்கள் காரைதீவு அராலி வட்டுக்கோட்டை, மானிப்பாய் முதலான இடங்களுக்குச் சென்று சமயப் பிரசாரம் செய்து வந்தார்.³¹ அவ்வப்பொழுது கிறிஸ்துமத கண்டனங்களையும் செய்து வந்தார். இவரது கண்டனங்களுக்கு பிரதி கண்டனங்கள் செய்ய முடியாத கிறிஸ்தவர்கள் ஜயவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையிலே பின் வருமாறு சாடுவாராயினர்.³²

"பிறந்தபோது பூனு நூல் குடுமியும் பிறந்ததோ
பிறந்துடன் பிறந்ததோ பிறங்கு நூற்களங்கெலாம்
மறைந்த நாலுவேதமும் மனத்து னேயுதித்ததோ
நிலம் பிளந்து வானிழுந்து நின்ற தென்ன வல்லிரே"

இப்பாடலுக்குப் பிரதி கண்டனமாக அதே ஒசை வடிவும் பொருள் அமைப்பு கொண்ட பின்வரும் பாடலை ஜயரவர்களும் வெளிப்படுத்தினார்.

“உதித்தபோது சட்டைதொப்பி தானுங் கூடவற்றவோ
 மதித்த ஞானங்நானமும் வலிய வந்து சேர்ந்ததோ
 விதித்த பைபிலானதுங் கண்மெய்யுளத் துதித்தமே
 கதித்த பேச்சை விட்டனாதி கடவுளைக் கருதுமே”

அக்குடன் அமையாது கிறிஸ்து மத குடாரம் (1851) என்னும் கண்டன நூலை வெளிப்படுத்தினார். இந்நால் இயற்றிமிழ் இலக்கியமாகும். மூன்று குறள் வெண்பாக்களான சூத்திரத்தைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு அம்முன்று சூத்திரங்களின் மேல் அக்கருத்துக்களை விரித்து ஒவ்வொன்றிக்கும் ஜம்பது விதமாய் மொத்தம் நூற்றைம்பது விருத்தப்பாக்களையுடையது³⁴.

1. “வயிற்று வளர்க்க மனுச் செய்த தன்றியியல்பாயக் கடவுளியற்றிய தன்றெனல்.”
2. “பணமுதற் பொருளினாற் பற்றினரன்றிக் குணமதனால் வந்து கூடினரன்றெனல்.”
3. “சைவ மதவழி தங்கு ஞானத்தன்றிக் கைவர முத்தியிற் கலத்தலரிதெனல்.”

என்பதே அந்நாலில் இடம் பெறும் மூலக் கூறுகளான சூத்திரங்களாகும். ஜயரவர்களும் நாவலரவர்கள் போன்ற பிரசங்க ஆற்றல் கொண்டவராகவும், சைவத்தின் மேநிலையை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டுப் புற்சமய கண்டனங்கள் செய்வதில் தீவிரமுடையராக விளங்கினார். நாவலரவர்கள் பொதுமக்களின் நன்மையின் பொருட்டுத் தனது கண்டனங்களை வசனநடையில் எழுதி வெளியிட்டார். ஜயரவர்கள் ‘பா’ வடிவில் வெளிப்படுத்தினார். அவரது பாக்கள் மிகவும் எளிமையும் இனிமையும் கொண்டன. படிப்போர் அவற்றை இலகுவில் புரிந்து கொள்வர்.

நாவலரவர்கள் புராணபடனத்தைச் சைவத்தின் வளர்ச்சிக்காப் போற்றினார். அதற்கோர் புதிய உத்வேகத்தை அளித்தார். தாம் ஆலயந்தோறும் புராணபடனஞ்செய்ததோடு தமது மாணவரம்பரையை அதில் ஈடுபடுத்தினார். அதன் மூலம் பிறரை ஊக்குவித்தார். கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம் போன்ற னவே ஆலயங்களில் புராணபடனஞ்செய்யப்பட வேண்டிய பக்தி நூல்களாக போற்றப் பட்டன. பாரதம் இராமாயணம் ஆகிய காப்பியங்கள் வீடுகள் தோறும் படனஞ்செய்யப்படும் நூல்களாக அமைந்தன. ஜயரவர்களும் இவ்விரு தரத்தனவாகவுள்ள நூல்களையும் புராணபடனஞ்செய்து வந்தார். அதில் தனது புலமைகளைக் காட்டி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சைவநெறியில் யாத்திரை சரியை மார்க்கத்துக்குட்பட்டது. நாவலரவர்கள் யாத்திரையில் பொருட்டு பல தடவை தமிழ் நாடு சென்று வந்தார். நாவலரவர்கள் சைவத்தின் முழுமுதற் கடவுள் சிவன் எனக் கருதிய பொழுதும், அவரின் குல தெய்வமாக முருகக் கடவுளே விளங்கினார். நாவலரவர்கள் ஆலயதரிசனத்தின் பொருட்டு எத்தனை முறைகள் தமிழ்நாடு சென்றார் என்பதை யாரும் அறிதியிட்டுக் கூற முடியாது. அவரது வரலாற்றை எழுதி யோரும் ஆராய்ந்தோரும் ஜந்து அல்லது ஆறு தடவைகள் யாத்திரையின் பொருட்டு தமிழகம் சென்று வந்தனர் என்பர். நாவலரவர்கள் அவ்வாறு செல்லும் பொழுது தமது மாணாக்கரையும் உடன் அழைத்துச் செல்வது வழக்கம். அக்காலப் பகுதியில் பிறரின் வேண்டு கோளின் படி பல பிரபந்த

வடிவங்களையும் புராணங்களையும் பாடியுள்ளார். நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகளின் வேண்டு கோளின்படி தேவகோட்டைத் தலபுராணத்தை ஜன்றாறு செய்யுள் வரை பாடினார் என்பர்³⁵ நாவலரவர்கள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முதலான அம்சங்களின் அருள் பெற்று விளங்கிய தலங்கள் யாவற்றுக்கு யாத்திரை செய்து அங்கு எழுந்தருளி இருக்கும் கடவுள் வணங்கிப் போற்றுதல் செய்தார். ஈழநாட்டில் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் அராலி சிவன் கோயில் நல்லூர்க் கைலாசபிள்ளையார் கோயில் முதலான தலங்களில் விற்றிருக்கும் கடவுளர்கள் மீது விருத்தப்பாவும் கதிர்காமக்கந்தன் மீது கீர்தனங்களும் புலோலி பசுவதீஸ்வரர் மீது ஊஞ்சலும் பாடியுள்ளார்.³⁶ பல்வேறு சைவ சமூக சமயப்பணிகளின் பழுவின் மத்தியில் நாவலரவர்கள் பல்வேறு, இலக்கிய வடிவங்களையும் பாடமுடிந்தமை தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு ஒரு வரப்பிரசாதமே யாகும்.

ஜயரவர்களும் சரியை நெறியைத் தழுவி தமிழ்நாட்டுக்கு யாத்திரை மேற்கொண்டார். நாவலரவர்களைப் போலத் தம் மாணவர்களுடன் உருதிரோற்கா ஸுதை மாதம் தமிழகம் புறப்பட்டார்.³⁷ இராமேசவரம், திருப்பெருந்துறை, உத்திருகோசமங்கை, மதுரை திருப்பரங்குன்றம் முதலிய புண்ணிய தலங்களுத் தரிசித்தார். அவ் யத்திரையின் பொழுது சிதம்பரம் நடராசப் பொருமான் மீது திருத்தில்லைப் பல் சந்தமாலை’’ என்னும் பிரபந்தத்தைப் பாடினார்.³⁸ நாவலரவர்கள் போல ஜயவர்களும் முருகப் பெருமானை உபாசனா மூர்த்தியாகக் போற்றியமையால் திக்கை முருகப் பெருமான் மீது திக்கைத்திருப்பந்தாதியினைப் பாடினார். இயல்பாகவே கவித்துவம் மிக்க இயத்தமிழ் புலவராக விளங்கியமையாலும் சமய ஒழுங்களை நெறித்துவாது கடப்பிடிப்பவராகவும் கடவுள் பத்தி மிக்கவராக திகழ்ந்தமையாலும் நிலையாமையை உணர்ந்து இறைவன் மீது பிரபந்தங்களைப் பாடினார். இவர் திருப்போசைவெண்பா, நகுலேசரி யமகவந்தாதி வண்ணைத் திரிபந்தாதி, தின்ணைபுரத்திருவந்தாதி, முளீஸ்வரர் மும்மணிமாலை முதலான பிரபந்தங்களையும்³⁹ தந்தையாரான முருகேசையர் பாடிக் குறையாக விட்ட தன்னை யமகவந்தாதியினையும் பாடி முடிந்தார்.⁴⁰ ஈழநாட்டிலே 19 ஆம் நூற்றாண்டிலே கூடிய அந்தாதிகளைப் பாடித் தன் புலமைத் திறனை வெளிப்படுத்தவர் ஜயரவர்களே என்று குறிப்பிடலாம்.

நாவலரவர்கள் காட்டிய திருமுறை வழியும் ஆகமவழியும் சார்ந்தே தனது சைவசமயப் பணிகளை ஆற்ற விழைந்தார். ஓவ்வொரு சைவகுருமார்களும் நல்லெலாழுக்கமும் சிவாகம அறிவும் கல்வியும் உடையவர்களாக விளங்க வேண்டுமென்று கருதினார். இப்பண்புகள் அற்ற சைவ குருமார்களை வெறுத்து ஒதுக்கினார், கண்டித்தார் அவர்கள் திருந்த அறிவுரைகள் எடுத்தோதினார். சைவாகம நெறி பிறழந்து செயல்படும் பிராமணர்களிடமிருந்தும் வீடுதி வாங்குவதை நிறுத்திக் கொண்டார். விதிமுறைகளுக்கு அமையாது நடைபெறும் ஆலயங்களின் செயல் பாட்டினை மிகவும் தீவிரமாகக் கண்டித்தார். அச்செயற்பாடு ஆலயத்தின் மகத்துவத்தை கெடுத்துவிடும் என்று பூரணமாக நம்பினார். நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் முதலாம் பத்திரிகை, இரட்டாம் பத்திரிகை, சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைப் பிரசங்கம், யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை, பெரியபுராணம் போன்ற நூல்களிலிருந்து

நாவலரவர்களின் ஆகமவுணர்ச்சியினையும், சைவ குருமார்கள் பற்றி நாவலரவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்தினையும் நன்கறிய முடிகின்றது. நாவலரவர்கள் சைவசமயிகளை நோக்கி

சைவசமயிகளே!

சைவ மரப்பிற் பிறந்தவராயினும் சைவசமய குருத்துவத்துக்கு அவசியம் வேண்டிய சைவசித்தாந்த நூலுணர்ச்சியினால் சைவக்கிரியைகளை மந்திரக் கிரியா பாவனை வழுவா வண்ணஞ் செய்யுந் திறமையுந் சைவசமய போதனையும் இல்லாதவரைச் சைவசமய குருமாரெனக் கொண்டு உங்கள் கைப்பொருளை அவருக்கு இறைத்து விட்டு அவரிடவத்தில் வேலை வாங்காது பராமுகர்களாய் இருப்பது நீதியா என்றும்⁴²

உங்கள் சைவசமய குருமாருக்கு என்னவேலை! நீங்கள் வருந்திச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கக் கொடுக்க அவர்கள் எளிதில் வாங்கி உண்டுடுத் துக் கொண்டு வெட்கஞ் சிறிது மில்லாமல் மாப்பிள்ளை மாடுகள் போலத் திரிகின்றார்களே! சைவசாத்திர முதலியவற்றைப் படித்தற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய நேரம் இருக்கின்றதே! அப்படியிருக்கப் படியாமல் அவர்கள் வீண் பொழுது போக்குகின்றார்களே! இனியாயினும் படிக்கும் பொருட்டு நீங்கள் தயை கூர்ந்து அவர்களுக்கு நல்லபுத்தி சொல்ல மாட்டார்களோ!

என்றும்⁴³ பரிந்து வேண்டுவதன் மூலம் நாவலரவர்கள் சைவகுமாரர்கள் எத்தகைய தகுதிப்பாடுகள் உடையவர்களாக விளங்க வேண்டும் என்பதை கருத்திற் கொண்டி ருந்தார் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

காரைதீவுச் சைவர்கள் ஆலயங்களைப் போற்றினர். சைவக் குருமார்களையும் நேசித்தார்கள், அவர்கள் வாழ்வுக்கு உதவினர். குருமார்களும் அதற்கு நன்றி உணர்வோடு நடக்க முற்பட்டனர். ஈழநாட்டிலே காரைதீவு சைவக்குருமார்களுக்கு சிறந்த ஆகமப் பாரம்பரியம் உண்டென்றால் அது கார்த்திகேசையரது முதாதையர் வழி ஆரம்பித்து ஜயவர்கள் வழி தொடர்ந்ததாலாகும். ஜயரவர்கள் நாவலரவர்களின் பிரசங்கங்களை ஆவலோடு கேட்பவர். தன்னை நாவலரவர்கள் வழி நெறிப்படுத்திய வர். சுவாமிநாத தேசிகரவர்களிடம் சங்கத மொழியைப் பயின்றவர். ஆகமங்கள் அனைத்தும் சங்கமொழி சார்ந்த கிரந்த எழுத்திலே எழுதப்பட்டுள்ளன. தமது குருத்துவத்தைச் செல்வனே கடைப்பிடித்தற்கும், சைவநெறியைச் சைவசமயிகளிடையே சரியான வழியில் நெறிப்படுத்தற்கும் ஆகமநூற் கல்வி அவசியம் என்பதை நன்குணர்ந்த ஜயரவர்கள் சண்டிலிப்பாயிலுள்ள கார்த்திகேயக்குருக்களிடம் ஆகம நூற்கல்வியைப் பயின்றார்.⁴⁴ இவர் ஜயரவர்களுக்கு மைத்துணராவர். (சுத்த)வாதுளாம், மிருகேந்திரம், பெளங்காரம் முதலான ஆகமங்களைப் பயின்று நன்கு தேர்ச்சி பெற்றார். அதனை தகுதியறிந்து பிறருக்கும் சுற்றதாருக்கும் கற்பித்து வந்தார். இவரது பிள்ளைகளான சிவசிதம்பரஜயர், நாகநாதையர், நடராச ஜயர் ஆகியோரும் ஆகம நூற் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினர்.⁴⁵ இவர்களுள் மிக விவேகியான சிவசிதம் பரஜயரைச் சூறிப்பிடலாம். பிற்காலத்தில் சைவாலயக்கிரியை நெறியில் ஆற்றலும் அநுபவமும் பெற்று விளங்கியவர் கணபதீசுவரக் குருக்கள் என்பர்.⁴⁶ அவர் கார்த்திகேய ஜயர் வழிவந்தவரே யாவார். ஒருவகையில் நாவலரவர்களால் தொடக்கப்பட்ட ஆகம நூற்கல்விச் சிந்தனைகள் வெறுமனவே குருட்டு விதைகளாக இல்லாது பயன்தரும்

சிறந்த விதைகளாக அமைந்து, முளைத்துப் பயன்தருவனவாய் மினிர்ந்தன. மேலும் கீரிமலைச் சிவப்பிராமணர்களும் நாவலரவர்களின் ஆகம நூல் உணர்வு பற்றிய கருத்துக்களை மனக்கொண்டு செயல்பட்டு வந்த சைவகுருமார் எனலாம்.

நாடகங்கள் பொதுவாக மக்களின் கற்பனை ஆற்றலையும் கவிதைத்திறனையும் இசை வளத்தையும் சமூகசமய விருப்பு வெறுப்புக்களையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் சாதனமாக விளங்குகின்றது எனலாம். அதன் ஆரம்பவடிவம் பள்ளு ‘குறிவஞ்சி’ அம்மானை முதலான இலக்கிய வகையாகவே காணப்படுகின்றன. இவற்றின் வளர்ச்சிக்குரிய சாதனங்களாகக் கூத்தும் நாடகமும் விளங்கின. ஈழநாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் கதிரைமலைப்பள்ளே முதற்றோன்றிய பள்ளெனக் கருதுவர். அதன் தொடர்ச்சியாகக் குறவஞ்சி நூல்கள் எழுந்தன. நாடக இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஈழ நாட்டிற்கு கணிசமமான பங்கு உண்டு. பிரபந்த இலக்கிய வடிவங்களைத் தொடர்ந்து ஈழநாட்டில் நாடக நூல்கள் பல தோன்றின. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் சிறந்த இலக்கிய வடிவமாக நாடக இலக்கியம் வளர்ச்சி பெற்றது. இந்நாடகம் பொதுமக்கள் கலையாக அமைந்ததே தவிர ஒரு வர்க்கத்தின் பிடியினுள் அகப்பட்டு இருக்கவில்லை. மேல்தட்டு மக்கள் முதல் சாதாரண மக்கள் வரை அதனை அறிந்திருந்தனர். ஒரு வகையில் அது எல்லாமட்டத் தினரதும் விருப்புக்குரிய கலைவடிவமாகியிருந்தது. இதனாற் போலும் உயர் குடிப்பிரபுக்களும் இவ்விலக்கிய வடிவினைப் பயன்படுத்தி மேலும் பல நாடக வடிவங்களைப் படைத்தனர்.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் வட்டுக்கோட்டையில் வசித்த கணபதி ஜயர், (கி.பி.-1803) உடுவில் கோவிற்பற்றைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பிப்புலவர், பரம நாதர் கந்தப்பிள்ளை (கி.பி.1766-1842), சுவாமி நாதர் (கி.பி. 1765-1824), அராவி முத்துக்குமாருப்புலவர் (கி.பி-1827), கீத்தாம்பிள்ளை (கி.பி-1798) முதலானோர்கள் சிறந்த நாடங்களை ஆக்கியளித்தனர். பாவலர் சரித்திர தீபகம், ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம், முத்துமத்பிப்பிள்ளையின் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், சைமன் காசிச்செட்டியின் தமிழ்ப்புளுடாக் போன்ற நூல்களின் உதவி கொண்டு ஈழத்து நாடக வரலாற்றை ஆராயுமிடத்து ஈழத்தில் நாடகங்களை முதலில் ஆக்கியவர் கணபதி ஜயர் எனத் தெரிகின்றது என்பர். இவர் நாடக இலக்கிய அரங்கியல் வல்லுணர், கணபதி ஜயர் வாளபிமன் நாடகம். மலையக நந்தினி நாடகம், அலங்கார ரூப நாடகம் அதிருபவதி நாடகம் ஆகிய நாடங்களைப் பாடினார். கணபதி ஜயரால் பாடப்பட்ட (வாள அபிமன் னன்) வாளபிமன் என்னும் நாடகம் அதாவது இவரின் சுற்றத்தவருள் ஒருவராகிய சண்முக ஜயர் சில தருக்கள் கீர்த்தனைகளோடு தொடங்கி நிறைவேற்றாது விட்டிருந்த சுந்தரி நாடகத்தையே ஜயரவர்கள் நாடகமாகப் பாடினார் என்பார் பாலசரித்திர தீபக ஆசிரியர்.⁴⁷ எனவே கணபதி ஜயருக்குச் முன்பாக சண்முக ஜயர் நாடக இலக்கியங்களை படைப்பதில் மிகுந்த ஆற்றல் பெற்றிருந்தார் என்பது புலனாகும். மேலும், கணபதி ஜயரின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவரே இனுவில் சின்னத்தம்பிப்புலவர். அவர் சிறந்த வரகவி. நொண்டிநாடகம் கோவலன் நாடகம், அனிருத்தனாடனம் முதலான நான்கு நாடங்களைப் பாடினர். இக்காலப்பகுதியில் கம்பங் கூத்து என்னுமோர் நாடகம் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்ததாக அறிய முடிகின்றது. எனவே முதலில் கணபதி ஜயரே ஈழத்து நாடகங்களை எழுதியவர் என்ற கூற்று ஆய்விற்குரியது.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் இராசதானிப் பதவி விகித்த பரமானந்தர் கந்தர் (1766 - 1842) என்பார் சிறந்த நாடக ஆசிரியராக விளங்கினார். இவர் ஆறுமுக நாவலரின் தந்தையார். இவர் சந்திரகாச நாடகம், கண்டி நாடகம், ஏரோது நாடகம் சம்நீக்கிலார் நாடகம், இரத்தின வல்லி விலாசம் ஆதிய 21 நாடகங்களை எழுதினார். இவரால் இறுதியாக எழுதப்பட்டு முடிவுறாது இருந்த இரத்தினவல்லி என்னும் நாடகத்தை ஆறுமுகநாவலரே பாடி முடித்தனர்⁴⁸

கூத்து மக்கள் வாழ்வோடு பிணைந்தது, ஊரின் சகல நடவடிக்கைகளோடும் இணைந்து; சமயத்தோடு நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டு விடியவிடிய ஆடும் இக்கலை வடிவம். செழுமையும் தனித்துவமும் வாய்ந்தது. மேடையமைப்பு, உடை, ஒப்பனை, கீர்த்தனைகள், சங்கீதம் சமயநோக்கு முதலான அம்மங்கள் நிருந்த இக்கலை வடிவத்தை நாவலரவர்கள் வெறுத்தவரல்லர். நாடகங்கள் சமய உணர், வயும் சமூக நெகிழ்ச்சியையும் வளர்க்கும் கலை வடிவங்கள் என்பதில் அசையாத நம் கிக்கை கொண்டிருந்தவர். ஆனால் அது சமூகச் சீர்கேட்டுக்கும் சமயப் பிறழ்வுக்கும் காலாயிருப்பதை அறவே வெறுத்தார். இதனாலேதான் விழாக்காலங்களிலே ஆலய வெளியில் நாடகம் ஆடப்படுவதை நாவலரவர்கள் அடியோடு வெறுத்தார். நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் இரண்டாம் பத்திரிகையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத் தக்கது.⁴⁹

“துன்னாலையிலே திருவிழா, மருத்தியிலே திருவிழா என்று சொல்லிச் சொல்லிக் கூட்டங்கூட்டிக் கருஞ்சாலேகியம் உட்கொண்டு தாசிகளுடைய வண்டிகளுக்குப் பின்னாக ஓடிக் கொண்டும் சேணிய தெருவிலே இரணியநாடகம், கள்ளியங்காட்டிலே அரிச்சந்திரவிலாசம், கந்தர்மடத்தடியிலே தமயந்தி விலாசம் நெல்வியடியிலே ஏதோ ஒரு கூத்து பறங்கித் தெருவிலே ஏரோது நாடகம் சங்குவேலியிலே இராம நாடகம், மானிப்பாயிலே தரும புத்திர நாடகம் என்று கேட்ட கேட்டவுடனே கருஞ்சாலேகியம் தின்று வீராவேசத்தோடு ஈட்டி வளைதடி கருங்காலித் தண்டு கைப்பற்றி நடந்து, நித்திரை விழித்து, உலைந்து கொண்டும், நாடோடிகளாய்த் திரிந்து கெடுவதுந் திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனங்களன்றோ!“

நாவலர் நாடகம் சமுதாயத்தின் அறிவியல் கலை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தமான சாதனம் என்று ஒரு பொழுதும் குறித்துப் பேசியதில்லை. அதன் வளர்ச்சியை உள்ளாரவிரும்பினார். ஒரு சிலர் சிறந்த சமூக சாதனத்தைப் பிழையான வழியில் திசைதிருப்ப முயன்றதினாலேயே சமூக நன்மை கருதியும் சமய ஒழுகலாறு கருதியும் இக்கலையின் போக்கினைக் கண்டித்தார். இக்கண்டனங்கள் காலப்போக்கில் நாடக வளர்ச்சியின் தொடர்ச்சியான போக்கிற்குத் தடையாக அமைந்து விட்ட தென்னாம். இஃதோரு வரலாற்றின் தற்செயல் நிகழ்ச்சி என்னாம்.

நாடகங்களே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிவரை முறைசாரக் கல்வி போதனையின் பிரதான சாதனமாக விளங்கியது. மக்களுக்கு அறிவியல், ஆழியல் சமய உணர்வு, பக்தி, ஒழுக்கம் முதலான அம்சங்களைப் போதித்து வந்தன. முருகேசையரும் கார்த்திகேசையரும் ஆசிரியத் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்ததமையாலும் சிறந்த புலவப் பெருமக்களாகவும் விளங்கியமையாலும் அக்காலத்தில்

எல்லோராலும் போற்றப்பட்டுப் பெருவழக்கில் இருந்த நாடகக் கலைப்பற்றியும் அதன் பயன்பாடு பற்றியும் நன் கறிந்தமையாலும், புதிய நாடகங்கள் எழுதித்தருமாறு வேண்டிக் கொண்டனர். முருகேசையர் குருஷேத்திரம் என்னும் நாடகத்தை எழுதினார். கார்த்தி கேசையர் தந்தையின் அந்நூலை மக்களின் ரசனைக்கு ஏற்ப திருத்தியும் புதுக்கியும் விளக்கியும் எழுதினார்.⁵⁰ அந்நாடகம் களூழிவாசியான பரமநாத உடையர் மணியகாரர், காசிநாதர், கந்தையாச்செட்டியார், மாணா முதலியார் பரம்பரையில் வந்த பேரம்பலம் முதலான உயர் குடி மக்களால் இந்நாடகம் ஆடப்பட்டு ஆரங்கேற்றப் பட்டது.⁵¹ ஜயரவர்கள் இந்நாடகம் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றதைத் தொடர்ந்து சூரபன்மன் நாடகம், சந்திர வண்ணன் நாடகம் ஆகிய நாடங்களை எழுதினார்.⁵² இவ்விரு நாடகங்களும் கந்தபுராணம் இராமாயணம் ஆகிய காவியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டவையாகும். இவை ஆங்காரத்தின் அழிவையும், சகோதரத்துவத்தின் மகிழமையையும் எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமைந்தன. ஒருவகையில் இந்நாடகங்கள் மூலம் சமுதாய ஒழுகலாறும் சமய உணர்வும் போதிக்கப்பட்டன. கார்த்திகேயப் புலவர் தனது சகபாடியான நாவலரின் உள்ளு ணர்வினைப் புரிந்து கொண்டும், தமது சமூக மக்களின் அபிலாசைகளைத் தெரிந்து கொண்டும் நோய்கேற்ற மருந்தாகச் சிறந்த நாடங்களை ஆக்கி அளித்தார். நாடகவியலைப் பொறுத்தமட்டில் ஜயரவர்கள் நாவலரின் நின்று சற்றே மாறுபட்டவர் என்று தோன்றினும் உண்மை அவ்வாறு இல்லை.

நாவலரவர்கள் கந்தபுராணம் பெரியபுராணம் சேதுபுராணம் முதலான நூல்களைப் பதிப்பித்தமை போன்று புலவரவர்களும் தகஷணகலாச புராணத்தைப் பதிப்பிப்பதற்காக அதனைப் பாடபேதங்களற்றுத் திருத்தி வைத்திருந்தார். அதனையே புலவரது மகனார் சிவசிதம்பர ஜயர். 1889 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினார்.

சைவப் பாரம்பரிய சமுதாயம் ஆயுள்வேத சித்தவைத்தியத்திலும் சோதிடத்திலும் மிகுந்த நம்பிக்கை உடையவராக இருந்து வருகின்றது. இதற்கு நாவலரவர்கள் புற நடையல்ல, நாவலரவர்களின் தந்தையார் அரச வைத்தியர். ஒல்லாந்த ஆளுனர் ஒருவருக்குத் தலைமை வைத்தியராக விளங்கியவர்.⁵³ நாவலரவர்கள் தம்மை. அவ்வழிப்படுத்திக் கொண்டவர். ஆனால் சைவத்தமிழ் சமூகத்தின் சமயம் மொழி ஆகிய வற்றின் வளர்ச்சிக்குத் தன்னை அற்பணித்து உழைத்தமையால் தம் பாரம்பரிய கலைகளில் அவரால் எவ்வித ஆர்வமும் காட்டமுற்படவில்லை. இது வருந்தற்குரிய தொன்றே. சோதிட சாத்திரத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் நாவலரவர்கள் மிகுந்த நம்பிக்கை உடையவர். அவர் எக் காரியம் செய்யப் பகுமுன் சோதிடம் பார்த்தே அதனை ஆரம்பிப்பார். நாவலரவர்கள் தனது பாடசாலைகளின் கிரக நிலைகளை விக்கியா பனங்களில் வெளியிட்டிருப்பது அவரது சோதிட நம்பிக்கையை பிரதிபலிக்கிறது.⁵⁴

ஈழநாட்டிலே பிராமணர்களின் பிரதான தொழிலாகப் புரோகிதம் அமைந்திருந்தது. ஆனால் அவர்கள் அத்தொழிலுடன் வைத்தியமும் சோதிடமும் பார்த்து வந்தனர். பிராமணர் சிலர் புற நடையாக வைத்தியத்தையே தமது முழுநேர தொழிலாகவும் சோதிடத்தையே தமது முழுநேரத் தொழிலாகவும் கொண்டிருந்தனர். ஜயரவர்கள் கற்பித்தலுடன் இத்தொழில்களிலும் கைதேர்ந்தராகவும் நூலறிவுமிக்கவராகவும்

காணப்பட்டார். புலவர் சோதிடம் வைத்தியம் முதலாம் கலைகளிலும் தலை சிறந்தவர்⁵⁵ என்ற கூற்று இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

ஜயரவர்கள் விதானமாலை என்னும் சோதிட நூலைத்திருத்தி, செய்யுட்களுக்கு உரை செய்து விஷாலூபுரட்டாசி மாதம் (1881) வெளிப்படுத்தினார். இப்பதிப்பிற்குச் சி.வை. தாமோதிரம்பிள்ளை, சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஜயர் முதலானோர் கள் சிறப்புப் பாயிரங்களை அளித்துள்ளனர். சுப்பிரமணிய ஜயர் தனது பாயிரத்தில் புலவர்களின் சோதிட ஆற்றலை சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்கள் பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களான அச்சுயந்திரம் பத்திரிகை துண்டுப்பிரசுரங்கள் முதலானவற்றை நன்கு பயன்படுத்திச் சமயப் பிரசாரம் செய்து வந்தனர். 1841 ஆம் ஆண்டு உதயதாரரை என்னும் பத்திரிகையை மிஷனரிமார் ஆரம்பித்தனர். இதுவே ஈழநாட்டில் வெளிவந்த முதற் பத்திரிகையாகும். நாவலரவர்கள் இப்பத்திரிகையின் வாசகளாகவும் விடையதானம் அளிப்பவயகவுராம் ஆரம்பகாலத்தில் விளங்கினார். பின் இப்பத்திரிகையின்மீது கண்டனங்கள் தொடுப்ப வராகக் காணப்பட்டார். நாவலரவர்களின் முதற் பிரசங்கதை இப்பத்திரிகை மிகவும் நாசக்காகக் கண்டித்தது. அத்துடன் சைவ சமயத்தின் வழிபாடு, சடங்கு முறைகள் முதலானவற்றையும் இது என்னிநகையாடியது. இவற்றுக்கெல்லாம் பிரதிகண்டனங்கள் செய்வதற்கும் சைவசமய உண்மைகளை வெளியிடுவதற்கும் ஒரு பத்திரிகை வெளியிட வேண்டும் என்னும் விருப்பம் நாவலரவர்களுக்கு இருந்த பொழுதும் போதிய வசதியின்மையால் அவரால் பத்திரிகை நடத்த முடியாமற் போயிற்று. சைவமக்களின் அபிலாசையை நிறைவேற்றும் பொருட்டு யாழ்ப்பாணம் முதலாம் குறுக்குத் தெருடிவிலி ருந்த திரு. எச்.சின்னதம்பி என்பாரை ஆசிரியராகக் கொண்டு இலங்கைநேசன் (1875) வெளிவந்தது. சின்னதம்பி நாவலரவர்களுக்கு நெருக்கமானவர். நாவலரவர்களின் செயலில் துறவுமானப்பான்மையைக் கண்டு போற்றியவர். இப்பத்திரிகையில் நாவலரவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தை நோக்கும் பொழுது நாவலரே இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராக விளங்கினார் என்று கூறுமளவிற்கு இருந்தது. எடுத்துக் காட்டாக ஆறுமுக நாவலர்பிரபந்தத்திரட்டில் வெளிவந்த கட்டுரைகளுள் பெரும்பாலானவை இலங்கை நேசனிலேயே வெளிவந்தவை என்பதைக் குறிப்பிடலாம். பிற்காலத்தில் நாவலர் வர்கள் உதயபானு என்னும் பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை வெளியிட விரும்பியதாகவும் அது பற்றிய விக்கியாபனமொன்றினை வெளியிட்டதாகவும் அறிய முடிகின்றது.⁵⁶

நாவலர்கள் சைவர்களுக்கு ஒரு பத்திரிகை அவசியம் என்று கருதியது போல ஜயவர்களும் கருதினார். ஜயவர்களுக்கு ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்து மளவிற்கு வசதிகள் இருக்கவில்லை. நாவலவர்களுக்கு இருந்த வசதிகள் கூட இவருக்கு இருக்க வில்லை. ஆனால் ஜயரவர்களின் சமயபத்தியையும் ஒழுகலாற்றையும் கல்விவிருத்தியையும் கண்ட பத்திரிகையாளர்கள் அவருடமிருந்து சிறப்புக்கவிக்களையும் விடையதானங்களையும் வாங்கிப் பிரசரிக்கச் சித்தமாக விருந்தனர். ஜயரவர்களின் காலத்தில் (1819-1898) சைவசமயிகள் சார்பாக இலங்கைநேசன் (1875) சைவ உதயபானு (1880) விஞ்ஞானவர்த்தினி (1882) முதலான பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன.⁵⁷ இப்பத்திரிகைகள் யாவற்றுக்கும் ஜயரவர்கள் சிறப்புக்கவி அளித்ததோடு,

விடயதானமும் செய்து வந்தார். இவரின் சிறப்புக் கவிகள் வேதாகம புராணோதிகாச சாரங்களையும் சிலேடைகளையும் உள்ளடக்கியதாகவும் விளங்கின. நாவலரவர்களின் ஆசீர்வாதமும் விடையதானமும் எவ்வாறு இலங்கைநேசன் பத்திரிகையை கால்நூற் றாண்டாக நிலைபெற்று சைவஉலகிற்கு அரும்பணி ஆற்ற வைத்ததோ அவ்வாறே ஜயவர்களின் ஆசீர்வாதமும் விடையதானமும் மேற்கூறிய பத்திரிகைகளை சிறந்த பணியாற்ற வைத்தன. நாவலரவர்கள் போல் ஜயரவர்களால் அச்சயந்திரசாலை அமைக்க முடியாது போயினும் அவரின் அபிலாசைகளை அவர் மரபில் வந்தோர் நிறைவேற்றினர்.

நாவலரவர்கள் சமயநம்பிக்கையும் சமய ஆசாரமும் குருபக்தியும், ஒழுகலாறும் நேர்மையும் நாணயமும் உடையவர். தனக்கு எது பிழையெனத் தோன்று கின்றதோ அதனை அப்படியே சொல்லி விடுபவர். பெரும் கண்டனகாரர் எனப் பெயர் பெற்றவர். இத்தகைய பண்பு ஜயரவர்களிடத்தேயும் காணப்பட்டது. இதனால் ஜயரவர்கள் பல இழப்புக்களைச் சந்திக்க நேர்ந்த பொழுதும் கொண்ட கொள்கையை கைவிடாதவராக விளங்கினார்.

நாவலரவர்கள் நெட்டிகப் பிரமச்சாரி, ஆனால் சைவத்தையும் தமிழ் மொழி யையும் நேசித்தார். தன்னை அவற்றுக்காகவே அற்பணித்தார். அவற்றை வளர்க்கும் சிந்தனை யிலே வாழ்ந்தார். அவற்றின் வளர்ச்சியை மதிப்பிட்டுக் கொண்டே இறைபடி சேர்ந்தார். ஆனால் ஜயரவர்கள் இல்லறத்தில் புகுந்தார். தமது இருபத்தெட்டாம் வயதில் அரங்கநாத பண்டிதரின் மகளாகிய கமலாம்பாளை விவாகஞ் செய்தார். அவர்களுக்கு நாகநா தையர், நடராசையர், சிவசிதம்பரஜயர் என்னும் மூன்று புதல்வர்களும் சுந்தரம்பாள் என்னும் புதல்வியும் மிருந்தனர்,⁵⁸ ஆண்புத்திரர் மூவரும் தந்தை போன்று புலமை மிக்கவராக விளங்கினர், இவர்களுள் சிவசிதம்பரஜயரின் பணி குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியதொன்றாகும்.

நாவலரவர்கள் இறையடி சேர்ந்த பொழுது தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் பெரும் தவப் புதல்வனை இழந்ததாகக் கருதி வருந்திற்று. யாவரும் அவர்மேல் காஞ்சிபாடினர். ஜயரவர்கள் தமது என்பதாவது வயதிலே பவளை புரட்டாதி மாதம் எட்டாந் திகதி (22.02.1898) குருவாரத்திலே இறையபடி சேர்ந்தார். அப்பொழுது ஈழநாடும் தமிழ் நாடும் துயரத்தில் ஆழ்ந்தது. நாவலரவர்களின் மரபில் வந்தோர் அவர் மீது சமரகவி பாடினர். தமிழ் தந்தசி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, அ. வேண்மயில் வாகனச் செட்டியார், திருமயிலை வித்துவானசன்முகம்பிள்ளை முதலானார்கள் இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க வர்கள். அவர் மாட்சியை பற்றி சி. வை. தாரம்பிள்ளை மனம் கனிந்து பாடுவது இங்கு மனங் கொள்ளத்தக்கது. 59

பாலியத்திற்றிக்கை யமர் பரம் பொருளினின்னருளால்
பரவிய நல்விஞ்சை தெரீ இவண்புக்கு பெற்றுலவினையே
மாணவக் ரெல்லோருமாகியலா நூற்பொருளைக்
காணவேயன்பினைடுங் கட்டுரைத்து நின்றனையே.
பொய்ம்மை யொடு மழுக்காறு பூத்த மனமில்லாது
மெய்ம்மை நெறி யெல்வெவர்க்கும் விரும்பினைடு விளங்கினையே.

கார்த்திகேயன் கழுலடி மறவாக்
கார்த்திகேயக் கலைவோய்
சீர்த்தி நின் மாட்சி செப்புத வரிதே

பேராசிரியர் கா. கைலாசபதி நாவலரவர்களின் ஞான பரம்பரை பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுவது இங்கு கவனத்திற்கொள்ளத்தக்கது.⁶⁰

“ஆறுமுக நாவலர் தனது ஓயாத அன்றாட அலுவலுக்கிடையில் அதாவது சமயம், கல்வி சமுதாயம் முதலியன குறித்து இடை விடாது ஆற்றிவந்த பணிகளுக்கி டையிலும் எதிர்காலத்தில் செய்ய வேண்டிய கருமங்களை யும் எண்ணிவந்தார். கருமவீரரான் அவர் காலபுருஷரானமையின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கனவு காண் பவராகவுமிருந்தார். கனவு இலட்சியவடிவினை தாதலால் அவரால் கவரப்பட்டோர் பலர். இவ்வடிபாடையிலே ஒரு பரம்பரை உருவாகியது. பெரியார் ஒருவர் விட்ட பணியைத் தொடர்ந்து செய்வதே ஒரு வகையான இலட்சியம் தான். நாவலரவர்கள் கண்டகனவு மகோன்னதமானது. அதனால் அவர் ஞான பரம்பரையும் வீறு கொண்டது தான் நாவலர் பரம்பரையின் பண்புகள் ஈழத்தை மட்டுமினித் தென்னகத்தையும் களமாகக் கொண்டவை, ஆசிரியர் தொழில், பிரசங்கம், வாதப்பிரதிவாதிங்கள், நூல்வெளியிடல் உரைஎழுதல், நிகண்டு அகராதி கள் வெளியிடல் பொதுவான பரம்பரைப் பண்புகளாகும்⁶⁹.”

இவ்வடிப்படையில் கார்த்திகேயஜயரின் பிரசங்கம், புராணபடனஞ்சு செய்தல் வாதப்பிரதிவாதங்கள் செய்தல், உரைஎழுதுதல், பிரபந்தம் பாடுதல், நூல்களைப் பதிப்பித்தல், கலை வடிவங்களை உருவாக்குதல், கற்பித்தல், பாடசாலை அமைத்தல் முதலான பணிகளை தமது ஒழுகலாற்றினின்றும் பிறழாமல் மேற் கொண்டு வந்மையால் நாவலரின் ஞான பரம்பரையில் வீறு கொண்டவாகளுள் ஒருவராக ஜயவர்களும் விளக்குகின்றார். நாவலரவர்களின் வழி நின்று ஜயவர்கள் மேற் கொண்ட பணிகள் சைவத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றையும் சிறப்பாக ஈழநாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றையும் அதன் பரப்பையும் வளமுட்டியதே எனலாம்.

Appropriate Technology Services

121, POINT - PEDRO ROAD

NALLUR, JAFFNA

No. _____

அடிக்குறிப்புக்கள்

- பூலோகசிங்கம், பொ., 1974 ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் (பதினெட்டாம் நூற்றாண் டுவரை) நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராச்சி மாகாடு நினைவுமலர்,
- வித்தியானந்தன், ச. 1984, 'ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியம்' பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் மனிவிஷா மலர், ஈழமுரசு.
- சதாசிவம், ஆ. 1966, ஈழத்துத் தமிழ் நூற்கவிதைக்களஞ்சியம், திருமகள் அச்சகம், சன்னாகம்.
- வேலுப்பிள்ளை, ஆ. 1986, "தொடக்கால ஈழத்து இலக்கியங்களும் அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியும்" யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகம் வெளியீடு.
- நடராசா F.X.C., 1970, ஈழத்தில் தமிழ் நூல்வரலாறு, கொழும்பு.
- குமாரசுமிப்புலவர் அ., தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம், திருமகள் அச்சகம், சன்னாகம், 1995.
- கணேசையர், ஈழநாட்டுத்தமிழ் புலவர் சரித்திரம், திருமகள் அச்சகம், சன்னாகம், 1939.
- கணபதிப்பிள்ளை, சி., இலக்கியவழி திருமகள் அச்சகம், சன்னாகம், 1984.
- போதி நிழலமர்ந்த புண்ணியன் போ வெவ்வுயிர்க்குந் தீதிலருள் சரக்குஞ் சிந்தையா - னாதி வருதன்மங்கு குன்றாத மாதவன்மாக் கோதை பொருத்தம் பானுளன்
- உத்தமர்தங் கோயில் வலகழி எனலும் நித்தியனியம் நெறிவளர் சித்தமுடன் சீரிளமை கேர்ந்த பதயில் விளையாரம்ப பேரிளமை யார்த்துக்கள் போதா வாயிரங் கொண்டுரைப்பார் திரு குத்தமாக முயன்றுன் முயன்ற திரு
- தென்னிலங்கைக் கோன் பராக்ரமபாகு நிச்சங்கமல்லற் கியாண்டஞ்சிற் தினகரன் சுறவி வணைந்தவத்தையிலுத்திரட்டாதி யேழுபக்கம் பொன்னவன் தின நற்சாதயோகத்தில் ஊர்திரு போதி மாதவர்தம் பொற்பமர் கோயில் முனிவராலயந்தேனறந் திகழ் சாலையுஞ் செயித்தம் அன்னவை திகழ் ஜவர்கண்டன் வனுபேரி இலங்கை அதிகாரி அலகுதபுயன் தென்பராக்ரமன் மேஜைச்செனவி நாதன் திருப்பியரன் மன்னிய சிறப்பில் மலிதருமழகாற் பராக்ரம அதிகாரிப் பிரிவுன வளர்தா அமைத்தான் பூர்புரா நகருள் மதிமான் பஞ்சரான் மகிழ்ந்தே.
- கங்கணம் வேற் கண்ணினனையாற் காட்டினார் காமர்வனைப் பாங்கயக்கை மேற்றிலதம் பாரித்தார் - பொங்கொலினீர்ச் சிங்ககைநக ராரியனைச் சேரர வனுரேசர் தங்கள் மட்மாதர் தாம்
- 1923 புரட்டாசி மீ 12 ந் தேதி முதல் இத்தீவு அரசினரின் அங்கீகாரத்துடன் காரை நகர் என அழைக்கப்பட்டது
- நடராசா, F.X.C, காரைநகர் மான்மியம், இரஞ்சனா அச்சகம், கொழும்பு, 1971, பக் 90-92
- மேலது பக்-94
- புலவர் அவரது பதினெந்தாம் வயதில் அட்சரசுத்தியாக வடிவாக எழுத்தும் பயிற்சி உடையவர் 1886 ஆம் ஆண்டிலே இலண்டன் மாநகரத்தில் நடைபெற்ற சர்வபொருட்காட்சிச் சாலைக்கு இவரால் ஏட்டில் எழுதப்பட்ட திருக்குறள், நாலடியார் நிகண்டாதியன் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டு மெச்சப்படலாயிற்று, நீதிபதி கு. கதிரைவேள்பிள்ளை, மூலம் ஏடுகள் அனுப்பப்பட்டன. மேலது நால் பக் 95.
- சிவசிதம்பர ஜூயர், கா., 1908, கார்த்திகேயப் புலவர் வரலாறு, சோதிடப் பிரகாச யந்திரசாலை, கொக்குவில், பக் 9 - 10.
- கனகரத்தினம், கை., 1994, வே. கனகரத்தின உபாத்தியாரின் பூலீஸ் நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம், புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலய வெளியீடு, பக். 5 - 6.
- மேலது நால், பக். 13 - 14
- பூலோக சிங்கம், பொ. 1970 தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்றசிகள், கலைவாணி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், பக். 49.

21. கைலாசபிள்ளை, த.1954, ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு, வித்தியாநுபாவனை யந்திரசாலை, சென்னப்பட்டணம். பக்
22. மேலது நூல், பக்
23. மேலது நூல், பக்
24. அறுமுகநாவலர், 1868, யாழ்ப்பாணத்துச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் முதலிருபது வருசத்து ஆவேதனம்.
25. சிவசிதம்பரஜயர், கா., 1908, கார்த்திகேயப்புலவர் வரலாறு, பக். 12
26. நடராசா F.X.C., 1971, காரைநகர் மாண்மீயம், இரஞ்சனா பதிப்பகம், கொழும்பு, பக். 79
27. சிவசிதம்பரஜயர், கா., 1908, கார்த்திகேயப்புலவர், வரலாறு, பக். 12
28. ஆறுமுகநாவலர், 1956, சைவதுஷ்ணபரிகாரம், வித்தியாநுபாவனை யந்திரசாலை, பக். 1
29. ஆறுமுக நாவலர், பெரியபுராண வசனம், வித்தியாநுபாவனை யந்திரசாலை, சென்னை.
30. கனகரத்தினம், வை., 1994, வே. கனகரத்தின உபாத்தியாரின் ஸ்ரீலஸ்ரீ நல்லூர் அறுமுக நாவலர் சரித்திரம், பக். 21 - 38.
31. சிவசிதம்பரஜயர் கா., 1908 கார்த்திகேயப்புலவர் வரலாறு. பக். 09.
32. நடராசா, F.X.C. 1971, காரைநகர் மாண்மீயம், பக்.
33. சிவசிதம்பரஜயர், கா. 1908, கார்த்திகேயப்புலவர் வரலாறு, பக். 11
34. மேலது நூல் பக். 11
35. சதாசிவப்பிள்ளை, ஆ., 1994, பாவலர் சரித்திர தீபகம், புதுதில்லை, பக். 34.
36. பார்க்க. கனகரத்தினம், இரா. வை., 1996, சி. செல்லையாபிள்ளையின் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் அறுமுக நாவலர் அவர்களின் சரித்திரச் சூருக்கமும் அவர்கள் இயற்றியருளிய தனிப்பாமாலையும், கவிக்குயில் அச்சகம், சென்னை.
37. சிவசிதம்பர ஜயர், கா., 1908, கார்த்திகேயப்புலவர் பரலாறு, பக். 13
38. மேலது நூல் 4
39. மேலது நூல் 5
40. மேலது நூல் 13 - 22
41. அ) பார்க்க, வே. கனகரத்தின ?பாத்தியாரின் ஸ்ரீலஸ்ரீ நல்லூர் அறுமுக நாவலர் சரித்திரம்.
ஆ) ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு
42. கைலாசபிள்ளை, த., 1954. ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு, வித்தியாநுபாவனை யந்திரசாலை. சென்னை, பக்
43. மேலது நூல்.
44. நடராசா, F.X.C 1971 காரைநகர் மாண்மீயம் பக். 98
45. மேலது நூல்.
46. மேலது நூல்.
47. சதாசிவப் பிள்ளை, ஆ., 1994. பாவலர் சரித்திரதீபகம். பக். 73
48. மேலது நூல். பக். 76.
49. கைலாசபிள்ளை, த., 1954, ஆறுமுக நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு, பக்.
50. சிவசிதம்பரஜயர், கா., 1908, கார்த்திகேயப்புலவர் வரலாறு, பக். 10
51. மேலது நூல் பக். 10
52. மேலது நூல். பக். 11
53. சதாசிவப்பிள்ளை. ஆ., 1994. பாவலர் சரித்திர தீபகம். பக். 76
54. பார்க்க அ) கைலாசபிள்ளை, த., 1985 ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்
ஆ) யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் முதலிருபது வருஷத்து ஆவேதனம்.
55. நடராசா, F.X.C 1971, காரைநகர் மாண்மீயம், பக். 103
56. கைலாசபிள்ளை, த., 1985, ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், பக். 103.
57. பார்க்க. நடராசா, F.X.C, காரைநகர் மாண்மீயம். பக். 106
58. சிவசிதம்பர ஜயர். கா., 1908, கார்த்தகேயப்புலவர் வரலாறு, பக். 25.
59. மேலது நூல். பக். 26 - 27
60. கைலாசபதி, கா., சிந்தனையில் தங்கும் கத்திரவேற்பிள்ளை, தினகரன்.

முஸ்லிம் நேசன் - ஓர் அறிமுகம்

இலங்கையில் பிரசரிக்கப்பட்ட முதல் முஸ்லிம் பத்திரிகை என்று நம்பப் படும் அளவு இலங்கை முஸ்லிம் களிடையே முஸ்லிம் நேசன் பிரபல்யம் பெற்றுள்ளது. முஸ்லிம் நேசன் பிரசரிக்கப் படுவதற்கு ஒன்பது ஆண்டுக்கு முன்பு பிரசரிக்கப்பட்ட புதினாலங்காரி எனும் முஸ்லிம் பத்திரிகை. தன் முதல் வருடாத் தைப் பூர்த்தி செய்தற்கு முன்பே மறைந்து விட்டமை மேற்குறித்தவாறு கருதுவதற் கான ஒரு காணியாக இருக்க முடியும். அஃதன்றி நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் முஸ்லிம் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கும் காலப்பருவத்தில், முஸ்லிம்களின் கல்வி, கலாசாரம், அரசியல் நலன்களுக்கான படித்த வர்க்கத்தின் குரலாக முஸ்லிம் நேசன் அமைந்து, தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழ் இடங்களில் எல்லாம் புகழ்ப்பரப்பி நின்றமை, புதினாலங்காரியை மறக்கவும் முஸ்லிம் நேசனை மேற்கூறிய வாறு மனத்தில் வைத்திருக்கவும், தூண்டிய மற்றொரு காரணியாக இருக்க முடியும்.

கால ஒழுங்கின்படி நோக்கின் இலங்கை முஸ்லிகளிடையே தோன்றிய மூன்றாவது பத்திரிகையாகவே முஸ்லிம் நேசன் பிரசரமாகியது. இலங்கை வாழ்மலாய் முஸ்லிம்கள் 1869 ஆம் ஆண்டில் அலாமத் வங்காபூரி எனும் பத்திரிகையைக் கொழும்பில் மலாய் மொழியில் பிரசரித்தனர். கணக்குப்பரிசோதகரான வாப்பு மரைக்கார் 1873. 05. 03 ஆம் திகதி புதினாலங்காரி எனும் வார இதழை வெளியிட்டார். முகம்மது காலிம் சித்தி லெப்பை முஸ்லிம் நேசனை 1882 டிசம்பரில் பிரசரித்தார். இத்தகவல் முஸ்லிம் நேசன் இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே பிரசரமாகிய இரண்டாவது தமிழ் பத்திரிகையில் பத்திரிகையின் மத்திய மலைநாட்டில் தோன்றிய முதல் (முஸ்லிம்) தமிழ் பத்திரிகை இதுவாகும் எனலாம்.

இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதி யில் முஸ்லிம் பத்திரிகை பிரசரமாகிய போதும் இந்நாட்டில் வாழ்கின்ற சிங்கள வர்களிடையே 1832 இலும் தமிழர்களிடையே 1841 ஆம் ஆண்டிலும் முதற் பத்திரிகைகள் பிரசரிக்கப்பட்டன. இலங்கையில் தமிழ் மொழியில் முதற் பத்திரிகை தோன்றி 32 வருடங்களின் பின்பு புதினாலங்காரியும், 41 வருடங்களுக்கப் பின்பு முஸ்லிம் நேசனும் பிரசரிக்கப்பட்டன. ஆங்கிலக் கல்வியைப் பறக்க நித்தமையால் முஸ்லிம்களிடையே படித்த வகுப்பினர் தோன்றக் காலதாமத மாகியமையே முஸ்லிம்களிடையே பத்திரிகைகள் தோன்றக் காலதாமதமாகிய தற்காகிய காரணி எனலாம் (1) இலங்கையில் வாழ்ந்த ஏனையை சமூகங்களை விடப் பிந்தியே முஸ்லிம்கள் பத்திரிகை ஸைப் பிரசரித்த போதும் தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த இந்தியா, சிங்கப்பூர் பினாங்கு முதலாம் இடங்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிக்களை இத்துறையில் முந்திக் கொண்டுள்ளார்கள் (2)

முஸ்லிம் சமூகத்தில் தன் செல் வாக்கை மிக ஆழமாகப் பதித்த ஆரம்ப கால முஸ்லிம் பத்திரிகையாகிய முஸ்லிம் நேசன் 1882 - 1944 வரை வெளிவந்துள்ளது. இன்றுவரை இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே பிரசரமாகின்ற பத்திரிகைகளில் நீண்ட காலம் உயிர்வாழ்ந்த பத்திரிகை முஸ்லிம் நேசன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆங்கிலக் கல்வியையும் சமயக் கல்வியையும் கற்றவர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த முகம்மது காசிம் சித்தி லெப்பையே முஸ்லிம் நேசனின் முதலாவது ஆசிரியர் ஆவார். கண்டியிற் புறக்டர் தோழில் புரிந்த அவர் ஆங்கிலம் தமிழ் அறபு ஆதியாம் மொழி களில் புலமை படைத்திருந்தார். முஸ்லிம் களின் நலன்களுக்காக முஸ்லிம் உலகில் குரல் கொடுத்த சீர்திருத்தவாதிகளான ஜமாலுத்தீன் ஆப்கானி, சேர் செய்யித் தீவிரமான போன்றோரின் கருத்துக்களாலும் போராட்டங்களாலும் அவர் கவரப்பட்டிருந்தார். இதனால் இலங்கை முஸ்லிம்களின் மறுமலர்ச்சியில் ஆர்வம் காட்டலானார். முஸ்லிம் களின் எழுச் சிக்கு வழி சமய சூழலில் ஆங்கிலக் கல்வியை வழங்கி, சமூகத்தில் நிலவிய மூட நம்பிக்கைகள், குடும்பவாழ்விலும் சமூக வாழ்விலும் நிலவிய சீர்கேடுகள் என்பனவற்றை நீக்குவதே என்றும் கருதி னார். இதற்காக முஸ்லிம் பாடசாலைகளை அமைப்பது அவசியம் என்று காண்டார். அவர் இதற்கான சூழலை உருவாக்குவதற்கும் முறைசாராக் கல்வியை வாலிபர் முதல் வயோதிபர் வரை வழங்குவதற்குமாக சேர் செய்யது அஹமதுகானின் வழிமுறையைப் பின்பற்றி முஸ்லிம் நேசன் எனும் பத்திரிகையை 1882-12-21 ஆம் திகதி வெளியிட்டார். தொடர்ந்து ஆறாண்டுகள் இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராக அவர் கடமையாற்றினார். இவ்வாறாண்டு காலப்பகுதியில் முதலில் கண்டியிலும் பின் கொழும்பிலும் அதன் பின் பேராதனையிலும் இருந்து இப்பத்திரிகை வெளிவந்தது. 1889-95 வரை கொழும்பு முதுவலில் வாழ்ந்த சென் தோமஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய முகம்மது உதுமான் என்பவர் முஸ்லிம் நேசனின் ஆசிரியராகச் கடமையாற்றினார். தேசிய சுவடிகள் கூடத்தில் இப்

பத்திரிகையின் தொகுப்புகள் பல உள். அத்தொகுப்புகளில் பல தொட்டுப் புரட்டினால் உடைந்து தூள் தூளாகிவிடும் அளவு இத்துப் போய் இருப்பதால் அவற்றைப் பயன்படுத்துவது சிரமமாகவே உள்ளது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கால் நூற்றாண்டுப் பகுதியின் முஸ்லிம் சமூகத்தின் தேவைகளையும், உணர்வுகளையும் பிரதிபலிக்கும் பத்தரி கையாக மட்டுமன்றி அவற்றை நிறைவு செய்யப் போராடும் ஓர் இதழாகவும் பிரசித்தமடைந்தது. இதனால் அது இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் தொண்டர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் பெற்றுக் கொண்டது.

முஸ்லிம் நேசன் தனது முதல் இதழின் தலையங்கத்திலும் அதன் பின் வெளிவந்த இதழ்களிலும் அப்பத்திரி கையை வெளியிடுவதற்கான நோக்கத்தைப் பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

‘கல்வி என்பது பாஷாக்களை வாசித்தறிவது மாத்திரமல்ல மனவிரி வுக்கும் தெளிவுக்கும் பலவித அறிவு நூல்களையும் நன்றாய் அறிவதாம் ஆனால் மேற்கூறிய பிரயோசனமுள்ள நூல்கள் தமிழ்ப்பாஷையிலே மிகவும் சுருக்கமான படியினாலே தமிழ்ப்பாஷையை மாத்திரம் தெரிந்தவர்கள் அறபுக்கிதாபுகளில் இருந்து அறியவேண்டிய அறிவுகளையும் ஆங்கிலம் முதலிய பாஷைகளில் உள்ள கல்விகளையும் விசேஷமான புதினங்களையும் படித்த வர்களும் படியாதவர்களும் முதியவர் களும் இளையவர்களும் மற்றவர்களும் தங்கள் தங்கள் வேலை முயற்சிகளோடு

வாசித்தறிந்த கொள்ளும்படி ஓர் பத்தரி கையை வாரம்தோறும் பிரசரம் செய்ய விரும்பி இப்பத்திரி கைக்கு முஸ்லிம் நேசன் எனப் பெயரிட்டோம்'.3

நாம் இப்பத்தரிகையைப் பிரசரம் செய்வது ஊரில் நடக்கும் புதினங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதற்கல்ல மார்க்க விஷயங்களையும் எடுத்துப் பேசி தர்க்கித்துக் திருத்தமடைவதற்கே. 4

“வியாபாரம் கல்வி சமயம் அரசியல் வழக்கு முலியவைகளும் உலகத்தில் நிகழும் புதின சம்பவங்களுமே இப்பத்திரிகையில் பெரும்பாலும் பேசப்படும்.5 “முஸ்லிம்கள் சீர்திருத்தமும் நாகரிகமும் அடையவேண்டும் என்ற ஊக்கம் கொண்டே இப்பத்திரிகையை நடத்தி வருகிறோம் இப்பத்திரிகையை நாம் பிரசரம் செய்தநோக்கம் கல்வியின்பத்தைப் பூட்டிவிக்கும்படியே”6

கல்வி பற்றிய கட்டுரைகளும் செய்திகளும் பல்வேறு கோணங்களில் எழுதப்பட்டு முஸ்லிம் நேசனில் வெளிவந்தன. ஆசிரியர் தலையங்கள் பல கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தின. கல்வியின் சிறப்பு, நம்முன்னேர் கல்வியில் மேம்பாடுற்றிருந்ததால் பெற்ற புகழ், முஸ்லிம் பாடசாலைகள், நூல் நிலையங்கள் வெளிநாட்டில் உள்ள முஸ்லிம் கல்வித் தாபனங்கள், கல்விப்போதனா முறைகள், அறபு நாட்டு முஸ்லிம்கள் அந்நிய மொழிகளைக் கற்பதில் காட்டும் ஆர்வம் என்பன பற்றிய கட்டுரைகளைத் தாங்கி முஸ்லிம் நேசனின் பல இதழ்கள் வெளிவந்தன.

முஸ்லிம் நேசன் இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் உரிமைக் கோரிக்கைக்குப் பல முறை குரல் கொடுத்திருப்பதை அவதாளிக்க முடிகிறது. 1833 இல் இலங்கையில் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்ட

சட்ட நிருபண சபையில் இலங்கையின் ஏனைய சமூகங்கட்கு பிரதிநிதித்துவ உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்த போதும் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இந்நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் முஸ்லிம்கட்கு பிரதிநிதித்துவ உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை படித்த முஸ்லிம்கள் இவ்வுரிமைக்காகப் போராடிய போது முஸ்லிம் நேசன் அவர்களின் கோரிக்கைகளை அரசின் கவனத்திற்கும் மக்களுக்கும் எட்டாச் செய்தது. முஸ்லிம் நேசனில் வெளிவந்த முஸ்லிம்களின் அரசியல் உரிமைக் கோரிக்கைகள் சில கீழே தரப்படுகின்றன.

“இலங்கையில் இரண்டு இலட்சம் முஸ்லிம்கள் அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி வாழ்கின்றனர். அவர்களை விட என்னிக்கையிற் குறைந்த பறங்கிய ரையும் கோப்பித்தோட்டத் துரைமாரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த சட்ட நிருபண சபையிற் பிரதிநிதிகள் இருந்தபோதும் முஸ்லிம்கட்கு சட்டநிருபண சபையிற் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வில்லை”.7

“முஸ்லிம்களின் முக்கிய பிரச்சனை ஒன்று முஸ்லிம்கள் இல்லாத சபையில் பேசப்படுகின்றது முஸ்லிம்களுக்குப் பிரச்சனைகள் பல உள் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு சட்ட நிருபண சபையில் ஒரு முஸ்லிம் பிரதிநிதி இருத்தல் அவசியம்”.8

முஸ்லிம் சமூகத்தில் உள்ள மூடநம்பிக்கைகளைக் களைவதன் அவசியத்தை முஸ்லிம் நேசன் உணர்ந்திருந்தது. ஆதலால் சமய நம்பிக்கையுடனும் சடங்குகளுடனும் இரண்டறக் கலந்திருந்த மூடநம்பிக்கைகளுக்கு எதிராகப் போர்தொடுத்து. விவாக வைவங்கள் அமங்கல நிகழ்வுகள் போன்ற நிகழ்வுகளின் போது உள்ள மூடப்பழக்க வழக்கங்கள்

சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் பின்வரும் பந்தி குறிப்பிட்டுக் காட்டத் தக்கதொன்றாகும்.

“யாவரும் நன்றாய் விளங்கியறிய வேண்டிய காரியம் மந்திரிக்கிறது நூல் கட்டுகிறது மடையெடுக்கிறது இலுமிச் சம் பழம் தறிக்கிறது ஆகிய செயல்களில் பயன் இருக்கிறதா?.... ஒருவனுக்கு நோயுண்டானால் அவன் பயந்திருக்கிறான் பிசாசின் பார்வை விழுந்திருக்கிறது மந்திரிக்க வேண்டும் நூல் கட்டவேண்டும் என்றிவிதம் நோய்க்குத் தேவையான வைத்தியஞ் செய்யவிடாமல் அநியாயஞ் செய்கிறார்கள் கல்வியுஞ் சீர்த்திருத்தமுடைய துருக்கிதேசம் முதல் மற்றும் ஜோப்பா தேசங்களில் மந்திரவாதிகளும் இல்லை பிசாசுகளும் காணோம் அறிவும் திருத்தமும் இல்லாத ஊர்களிலே பேய் மெத்தம்’’⁹ சில காலத் துக்குமுன்பு அவுலியாக்களுக்கு நேர்ந்து கொண்டு காது குத்தினோம் தலையிற்குடுமிவைத் தோம் தர்காக்களுபோய் தோப்புக் காணம் போட்டோம் புலிவேசம் ஆடினோம். கொடிமரத்திடம் பின்னைத் தவம் கேட்டோம்.’’¹⁰

எம்.சி. சித்திலெப்பையும் முகம் மது உதுமானும் ஆசிரியர்களாக இருந்த 1882-1895 வரையிலான காலப்பகுதி யில் முஸ்லிம் நேசன் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது. புத்தகங்களை எழுதும் நூலாசிரியர்கள் தம் மொழி நடையை மக்கள் விளங்கக்கூடிய இலகு நடையாக எழுதவேண்டும் என்று முஸ்லிம் நேசன் பல சந்தர்ப்பங்களில் சுட்டி காட்டியுள்ளது. அவை வருமாறு.

“புத்தகங்களைக் கோர்வை செய்கிற உலமாக்கள் கருத்திற்கெடுக்கும் ஒரு காரியத்தைச் சொல்கிறோம் கூடியவரை

அவர்கள் எழுதும் விசயங்களைத் தெளி வான் தமிழில் எழுதக்கேட்டுக் கொள்கிறோம்’’¹¹

“சில ஆலிம்களும் செய்குமார்களும் சிறு சிறு புத்தகங்கள் கோர்வை செய்து வெளிப்படுத்துகிறார்கள் அவைகளை வாசிப்பவனுக்கு அறிவுண்டாவதற்குவதல் புத்தி தடுமாறி விடுகின்றது விளங்கவேண்டிய கருத்துக்களை விளங்கக்கூடாமல் அறபுச் சொற்களை நுளைத்து விடுகிறார்கள் ஆலிம்களுக்கு சொந்தமாக கொச்சைத் தமிழ்ப் பாஷை ஒன்றையுண்டாக்கி கொண்டு சிக்கை அதிகசிக்கலாக்கிவிடுகிறார்கள்’’¹² ‘‘மனிதர்களின் நடையுடை வழக்கம் ஆகிய இவைகள் காலத்துக்குக்காலம் வித்தியாசமாகி வருவதுபோல் பாஷையும் வித்தியாசப் பட்டிருக்கிறது... இன்னுந் தமிழ் வசனங்கள் எழுதும் போது தலைங்கு இந்துஸ்தான் இங்கிலிங் முதலிய சொற்களைச் சேர்த்து எழுதுந் சில பத்திரிகையாசிரிர்கள் இந்தசுத்தமான தமிழில் எழுதியிருக்கிற (மாமிமருகள் வாழ்க்கை எனும்) இப்புத்தகத்தை பார்வையிடும்படி கேட்டுக் கொள்கின்றோம்’’¹³

காலத்துக்குக் காலம் ஏற்படும் மொழி வளர்ச்சியை நூலாசிரியர்கள் கருத்திற் கொண்டு பிற மொழிப் பதங்களைத் தவிர்த்து இலகு நடையில் எழுதவேண்டும் என்று முஸ்லிம் நேசன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளதை மேலே கையாண்டுள்ள மேற்கோல்கள் காண்பிக்கின்றன. நகைச்சுவை துமுபும் உரை நடை இடைக்கிடை முஸ்லிம் நேசனில் பிரசுரமாகியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது கி.பி. 1890 இல் அழுத்கமையில் இடம் பெற்ற கந்தூரிக்கு சென்ற பெண்களை அழுத்கமை வாசிகள் தங்குமிடம் கொடுத்து ஆதரிக்கவில்லை என்று குறைபட்டு கண்டதை விண்டோன் என்னும் புனை

பெயரில் வாசகர் ஒருவர் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“ஆன்களுக்குச் சூந்தியிருக்கக் குட்டித்திண்ணையும் கொடாத பஞ்சமா பாதக வஞ்சமுகமுடைய அறிவில்லாத அழுத்காமத்தில் பெண்கள் போய்ப்பட்ட பாட்டை பேசவேண்டியதில்லை உடை மைகள் கெட்டு ஊளையிட்ட வரும் பின்னையைப் புருஷனை விட்டு பிரலா பித்தவரும் அக்கை தங்கையைக் காணா மல் அழுது திரிந்தவரும் எத்தனை பெண்கள் என்று என்னால் எழுத முடியாது”

வாசகரின் இக்குறிப்பைப் பிரசரி த்து அதன் கீழ் பத்திரதாரர் தன் கருத்தைப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளமை நோக்கத் தக்கது.

“தங்கள் பெண்களைப் பட்டு வஸ் திரங்களாலும் ஆபரணாதிகளாலும் அலங்கரித்து நாடகசபைக்குக் கோமாளி யைக் கொண்டு வருமாப்போல் பலசாதி ஆடவர்களினதுப் முகதாவில் கொணர்ந்து ரேல்வே ஸ்டேசனில் ஏறப்போனால் இவளின் சுந்தரத்தைக் கண்டவர்காதற் கொண்டு பறக்கப் பறக்கப் பார்க்கவும் இவள் முக்காடிட்டு மூடி மூடித் திறக்கவும் ஆபரணங்கள் பளிச்சென்று மின்னவும் கோலங்காட்டிப் போய் இறங்கும் போதில் வேலைக்காரன் கைக்கிட்டால் இடுத்துக் கொடுத்து நெருங்கி நெருங்கி வியர்வை சிந்த ஜனமத்தியில் பிதுங்கி ஒதுங்க இடமிவன்றி முன்னாலும் பின்னாலும் அவதிப்பட்டார் அனந்தம் ஆவிம்சாகிபும் பெண்சாதியைக் கூட்டித்தான் போகிறார் ஹாஜியும் பெண்சாதியைக் கூட்டித்தான் போகிறார் அதைக் கண்ட ஆம் (பொதுமக்கள்) ஜனங்களும் அவ்வாறே நடக்கிறார்கள் இனி நாம் யாரைக் குறை கூறுவோம் அவுளியாவையா ஆவி

மையா ஆஜியையா...14

மூஸ்லிம் நேசன் பிரசரிக்கப்படுகின்ற காலப்பகுதியில் தமிழ் இலக்கியத் தில்நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் அறிமுகமாகிக் கொண்டிருந்தன. இவ்விலக்கிய வடிவத்தை அறிமுகப்படுத்தவதில் மூஸ்லிம் நேசனும் பங்கு கொண்டது. உரங்கி னவன் விழித்த கதை எனும் தலைப்பில் நகைச்சவை ததும்பும் ஒரு சிறுகதை பிரசரமாகியது. அதை அடுத்து இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் நாவல் என்று நம்பப்படும் அஸன்பே கதை எனும் நாவல் தொடர் நாவலாக வெளிவந் தது.15

உரை நடை இலக்கியத்துக்கு மாத்திரமன்றி கவிஞர்களின் ஆக்கங்களைப் பிரசரித்து கவிதை இலக்கியத்தை யும் மூஸ்லிம் நேசன் ஊக்குவித்தது. எகிப்திய போராட்டவீரனான அறபிபாச்சா எகிப்தில் இருந்து நாடுகடத்தப்பட்டு குடியிருப்பதற்காக கொழும்புக்கு வந்த போது ரத்தின வாணிபஞ் செய் தொழிற் செய்கை மகவாகிய காதிரோலி என்பவரால் பாடிய பாடவின் சில அடிகள் மூஸ்லிம் நேசனில் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளன.16

எம். சி. சித்திலெப்பை இறையடி சேர்ந்த போது பிரபல கவிஞரான அருள் வாக்கி அப்துல் காதர் புலவர் பாடிய தேகவியோகப்புலம் பலை மூஸ்லிம் நேசன் வெளியிட்டுள்ளது.17

மூஸ்லிம் நேசன் மூஸ்லிம் எழுத்தாளர்களையும் வாசகர்களையும் மட்டுமன்றி தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் வாசகர்களையும் கொண்டிருந்தது. இந்திய சிங்கப்பூர் பினாங்கு முதலாம் பகுதிகளில் வாழி மக்களும் அதன் வாடிக்கையாளர்களாக இருந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

முஸ்லிம் நேசன் சமூக முன்னேற்றத்தைக் கருத்திற் கொண்டு சீர்த்திருத்த முயற்சிக் களை முன்னெடுத்தச் சென்றது. சமூகத்த வைவர் களைப் படித்த வர்க்கத்தினரி டெட்யே இருந்த உருவாக்க உழைத்து. இதனை சகியாது மரபு வழிச் சிந்தனையுடையோர் முஸ்லிம் நேசனைச் சாடுவ தற்கு என்றே சர்வஜன நேசன், கஷ்புற்றான் அன்கல்பில்ஜான் எனும் இருபத்திரிகைகளைப் பிரசரித்தனர். முஸ்லிம்களிடை முஸ்லிம் நேசன் பெற்றிருந்த

செல்வாக்கை உணர்தற்கு இவை உதவ வல்லன.

முஸ்லிம் சமூக சீர்த்திருத்தத்தையும், பத்திரிகைக்கலை மரபொன்றையும் முஸ்லிம் நேசன் இலங்கை முஸ்லிம் களிடையே ஏற்படுத்தி சென்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். அன்று அது ஏற்படுத்திய வழிப்புணர்ச்சி இன்றும் நீடிப்பது அதன் பெருமையை உணர்த்துகிறது எனலாம்.

01. எம்.ஐ.எம். அமீன் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும் 1870-1915 முதுமாணிப் பரிட்சைக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட (பதிப்பிக்கப்படாத) ஆய்வுக் கட்டுரை-பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் பக் - 287
02. மேலது பக். 289
03. முஸ்லிம் நேசன் 1882-12-21
04. முஸ்லிம் நேசன் 1886-9-21
05. முஸ். நேசன் 1884-7-31
06. முஸ். நேசன் 1885-1-08
07. முஸ். நேசன் 1885-9-08
08. முஸ். நேசன் 1885-12-03
09. முஸ். நேசன் 1886-02-25
10. முஸ். நேசன் 1892-13-09
11. முஸ். நேசன் 1884-06-05
12. முஸ். நேசன் 1887-புரட்டாதி 19
13. முஸ். நேசன் 1885-6-11
14. முஸ். நேசன் 1890-ஆடி-19
15. முஸ். நேசன் 1884-7-31 முதல் பிரசரமாகியது
16. முஸ். நேசன் 1884-1-28
17. முஸ். நேசன் 1898-3-12

எம். ஐ. எம். அமீன்
தலைவர்,
அரபு இஸ்லாமிய நாகரீகத்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டில் பெரியதம்பிரான் வழிபாடு - ஓர் அறிமுகம்

இரா.வெ. கனகரத்தினம்
முதுநிலை விரிவுரையாளர் (இந்து நாகரீகம்)
தமிழ் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

சமயம் என்பது புனிதமான ஒன்றைப் (Sacredthing) பற்றிய நம்பிக்கைகளும் செயல் முறைகளும் அடங்கிய ஓர் ஒழுகங்கமைந்த முறையாகும் என்பர் எமில் தூர்தௌஹம் (Emile Durkheim) சமய நம்பிக்கைகள் வரலாற்றுக் காலந் தொடர்புக்கிணங்கான மனித சமுதாயம் எங்கெல்லாம் வாழ்ந்து வந்துள்ளதோ அங்கெல்லாம் வாழ்வோடும் மிகவும் வேருண்றியுள்ளன. நியாண்டர்தால் மனிதன் காலத்திலேயே சமய நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டது. இவ்வகை மனிதர்களிடம் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருட்கள் இறப்புக்குப் பின்னும் ஏதோ ஒரு வகையான வாழ்வுண்டு என அவர்கள் நம்பியிருக்க குகைகளில் வரையப்பட்டுள்ள ஒவியங்கள் அவர்களின் நம்பிக்கை முறைகளை ஊகிப்பதற்கு உதவுகின்றன. பெரும்பாலான ஒவியங்கள் வேட்டை நிகழ்ச்சிகளைச் சித்தரிக்கின்றன. வேட்டையில் எவ்வகையான விலங்கினை எவ்வாறு வேட்டையாட வேண்டுமென விரும்பினார்களோ அந்த வகையில், ஒவியத்தைத் தீட்டினார்கள். அவை அவர்களுக்கு வேட்டையாடும் மனவிமையையும் வேட்டையில் வெற்றிபெறலாம் என்ற எண்ணத்தையும் கொடுத்தன. இவ்வகையான எண்ணங்கள் சமயநம்பிக்கைகளுக்கு அடித்தளமாக அமைந்தன தென்கிழக்காசியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பெருங்கற் பண்பாட்டுச் சினினங்களான தாழிகளும் இறந்த வர்களின் ஆவியை நினைவுபடுத்தவோ, இயல்பிறந்த இயற்கையின் ஆற்றலுடன் தொடர்பு கொள்ளவோ, சிறந்தவர்களின் உதவியைப் பெறவோ, வைத்திருக்க வேண்டும். இவை நியாண்டர்தால் மனிதனின் நம்பிக்கையைக் காட்டிலும் மேலும் கூடுதலான சமய நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. சமகாலப் பண்பாடுகளில் (இவ்வாய்வு ஏழாலை - பெரியதம்பிரான் ஆலய முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டது.) நிலவும் அனைத்து வகையான சமய நம்பிக்கைகளும் சமயம் என்னும் தலைப்பின் கீழ் பேசப்படுகின்றன. வழிபாடு என்பதும் சமயங்களினதும் பண்பாட்டினதும் ஒரு கூரென்பார். ஆயினும் வழிபாட்டின் சமயத்தினதும் பண்பாட்டினதும் இரு பக்கங்கள் எனலாம்.

தமிழ் மக்களின் வழிபாடு இருவகையில் அமைந்துள்ளது. அவை விதிமுறைக்கு உட்பட்ட வழிபாடு, விதிமுறைக்கு உட்படாத வழிபாடு என்பனவாகும். விதிமுறைக்கு உட்பட்ட வழிபாட்டு நெறியினை நிறுவன சமயம் என்பர் (institution religion). இந்நெறிக்கமைந்த வழிபாட்டுத் தெய்வங்களைப் பெருந்தெய்வம் என்பர். விதிமுறைக்கு உட்படாத வழிபாட்டு நெறியினை கிராமிய சமய நெறி அல்லது நாட்டுப்புறச் சமயம் எனலாம். இந்நெறியினைச் சிறு தெய்வ வழிபாடு என்றும் அழைப்பார். நாட்டுப் புறச்சமய நெறி தமிழ் மக்களிடத்தில் சங்காலம் முதலாக இருந்து வரும் நெறியாகும்.

இந்நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களை கிராமிய தெய்வம், குலதெய்வம், ஊர்தெய்வம், கிராமதேவதை, சிற்றுபிரவணக்கம், காவல் தெய்வம், எல்லைத் தெய்வம் என பலவாறாக அழைப்பார்.

தெய்வங்களைப் பெருந்தெய்வம், சிறுதெய்வம் எனப் பாகுபடுத்தல் கூடதென் பர். ஏனெனில், சமயவளர்ச்சியில் சிறுதெய்வ வழிபாடு ஒரு படி நிலையாகும். ஆயினும் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இவ்விரு சிந்தனைகளும் ஒருவகை சமூக மேலாதிக்கம் என்னும் சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே உருவாகியுள்ளன என்பார். எது எவ்வாறு இருப்பினும் சமூகத்தின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியிலும் அறிவியல் தொழிநுட்ப வளர்ச்சியிலும் ஏதோவகையில் சிறுதெய்வ வழிபாடு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பதை மறுப்பது கடினம்.

ஈழநாட்டில் வழிபடப் பெறும் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் தமக்கெனச் சில பொதுத் தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளன. அவையாவன (1) மனித உணர்வினாலும் அறிவியல் உணர்வினாலும் தோன்றியவை (2) பிறப்பு இறப்பு உள்ளவை (3) வரையறுத்த ஆற்றலைக் கொண்டவை (4) பெரிதும் உயிர் பலி ஏற்பவை, (5) கிராமங்களின் நுழைவாயில், மத்தி, எல்லை, காடு, குளம், மலைப்புறம் முதலான இடங்களில் உறைபவை (6) பகைமையை அழிக்குந் தன்மை வாய்ந்தவை; (7) குடும்பம், சாதி முதலானவற்றுக்கு உரியவை (8) பெரிதும் பிராமணரல்லாதோர் பூசாரியாக அமைவர். (9) கட்டுச் சொல்லுதல், குறிசொல்லல் முதலான விடயங்களால் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துபவை (10) பொது மக்களால் உருவாக்கப்பட்டவை (11) தெய்வங்கள் தமிழுன் பகையும் நட்பும் புரிந்துணர்வும் கொண்டவை (12) செவிவழிக்கதைகள் நாட்டுப் புறக்கதைகள் அங்காங்கே புராணக் கதைகள் இத்தெய்வங்களின் தோற்றம் பற்றிக் கூறும் (13) எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைந்தவை (14) பெரும்பாலும் ஆண் தெய்வங்களாக அமைபவை (15) நித்திய வழிபாடு அற்றவை (16) நியமங்கள் உண்டு. (17) சதைகள், கற்கள், மரங்கள் புற்றுக்கள் போன்றவற்றில் இத்தெய்வங்கள் உறையும். (18) சிறப்பான ஆலய அமைப்பை கொண்டவை அல்ல (19) ஒரு பிரகாரத்தை பெரிதும் உடையவை (20) ஆலய நிர்மான விதிகள் அற்றவை நிர்மானங்கள் மரட வழியாக வருபவை (21) சடங்குகள் அல்லது விழாக்கள் உத்தரவு பெற்றே நிகழும். (22) பத்ததி (பத்தாசி) முறைகளில் இவ்வழிபாட்டு முறைகள் கடப்பிடிக்கப்படும். (23) பெரிதும் மந்திரங்களினால் உச்சாடனம் செய்யப்படும். (24) மந்திரங்களாலும் இத்தெய்வங்களின் ஆற்றலைப் பெறலாம் என்பது வழிபடுவோரின் நம்பிக்கை

தமிழ்நாட்டில் காணப்பெறும் நாட்டுப் புறத் தெய்வங்களின் தோற்றத்தை மூன்று வகையில் பகுத்து நோக்குவர்.

- 1) புராணக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவை.
- 2) பழமரபு கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவை.
- 3) இனக்குழு அமைப்பினுள் வாழ்ந்து மடிந்து அல்லது கொலையுண்ட மனிதர்களின் மரபுக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

Appropriate Technology Services

121, POINT-PEDRO ROAD

NALLUR, JAFFNA

மூன்றாம் வகையைச் சேர்ந்த தெய்வங்கள் தோன்றுவதற்கு வர்ணப்பாகுபாட்டின் நெகிழ்ச்சியற்ற தன்மையும் வர்க்க முரண்பாடும் காரணம் என்பார்.

நிலவுடமைச் சமூக அமைப்பில் பல்வேறு சாதிகள் வகித்த இடத்தையும் அவற்றிடையே நிலவிய உறவு முறைகள் முரண்பாடுகள் குறித்தும் ஆதிக்க சத்திகளாக விளங்கியவர்கள் உருவாக்கிய நீதிமுறைகளும் அவற்றை மீறியவர்களுக்கு அவர்கள் வழங்கிய கொடுரமான தண்டனைகளும் இக்கதையில் வரலாற்று உண்மைகளாகப் படிந்துள்ளன'' என்ற கூற்று இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

அழைநாட்டின் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களின் தோற்றம் பற்றி ஆராய்வோமானால் அவற்றின் தோற்றத்தை இரு அடிப்படையில் நோக்கலாம்.

- 1) புராணக்கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவை
- 2) பழ மரபுக்கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவை

தமிழ் நாட்டில் காணப்படும் இனக்குழு அமைப்பில் வாழ்ந்து மடிந்த அல்லது கொலையுண்ட மனிதர்களையோ வீரர்களையோ தெய்வமாகப் போற்றும் மரபு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை, எனினும் இல்லையென்று முழுமையாக மறுத்துவிட முடியாது. வருங்காலத்தில் வீரவணக்கம் முதன்மையான இடத்தைப் பெறலாம்.

இத்தகைய நாட்டுப்புறப் பின்னணியில் பெரியதம் பிரான் வழிபாடு பற்றிச் சுருக்கமாக நோக்கலாம். குல தெய்வங்களுளொன்று பெரியதம் பிரான். பெரியதம் பிரானின் தோற்றம் பற்றிப் பல்வேறு பழங்கதைகளும் புராணக்கதையும் உண்டு. அவற்றினுள் சிலவற்றை இங்கு நோக்கலாம்.

- 1) தக்கனின் யாகத்தை அழிக்க தேவர்களின் யாகத்தில் தோன்றிய தேவதைக்கு இட்டபெயர்.
- 2) தக்கன் யாகத்தை அழிக்க வீரபத்திரால் தோற்று விக்கப்பட்டவர். தக்கனோடு யுத்தத்துக்குச் சென்ற இவர் தக்க கொடுத்த பலாப்பழுத்தில் மயங்கி விட்டார். போனவர்கள் திரும்பி வராமையால் வீரபத்திரர் தாமே யுத்தத்தக்களத்துக்கு வந்த போது அவரின் கோபத்துக்குப் பயந்து முன்வந்த தேவதைகள் ஒவ்வொரிடத்தில் ஒளித்துக் கொண்டார். வீரபத்திரர் போனதும் வண்ணான் தனது சாடியைத் திறந்து இவரை வெளியில் விட்டார். அப்பொழுது வண்ணான் பெரியதம் பிரானே எங்கள் குலத்தை நீங்கள் தான் காத்தருள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டான் அப்படியே ஆகட்டும்! என்று கூறித்திருவருள் பாலித்தார். அன்று தொட்டு இக்குலத்தவரின் குலதெய்வமாகப் பெரியதம் பிரான் போற்றப்பட்டு வருகின்றார்.

யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் சித்தங்கேணி, அராவி, மல்லாகம், அளவெட்டி, ஏழாலை, தொல்புரம், சுழிபுரம், உடுவில், மானிப்பாய், பலாவி, மீசாலை, சரசாலை, மாதனை, அச்சவேலி, சிறுப்பிட்டி, புத்தூர், தும்பளை, கரவெட்டி, சிறுவிளான், பொலிகண்டி முதலான இடங்களில் பெரிதம் பிரான் ஆலயங்கள் உண்டு.

யாழிப்பாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்வழிபாடு நினைத்த மாத்திரத்திலோ மரபுவழிபட்ட நடைமுறையின் அடிப்படையிலோ செய்யப்படுவதில்லை, ஒரு நியதிக்கு அமைவதாகவே காணப்படுகிறது. அவர்கள் தமக்குள்ளே ஒரு பத்ததி முறையினை கடைப்பிடிக்கின்றனர். இதனால் இவ்வழிபாட்டின் சடங்கு முறைகள் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டனவாகவே காணப்படுகின்றன.

இங்கு ஏழாலைப் பெரியதம் பிரான் சடங்கு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வழிபாட்டை நோக்குவோம், ஏழாலை என்னும் கிராமம் யாழிப்பாணத்திலிருந்து 7 மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. சுமார் 15 சதுர மைல் பரப்பை உடையது. பல ஆலயங்கள் நிறைந்த ஊர். அவ்வாலயங்களுள்ளே ஏழாலை பெரியதம் பிரான் ஆலயமாகும்.

ஏழாலை - பெரியதம் பிரான் ஆலயச் சடங்கின் தொடக்கம், வருடந் தோறும் சிற்திரை மாதத்தில் முதலாவது புதன்கிழமை ஆரம்பம் ஆகும். அதற்கு முன்பாகப் பொங்கலுக்கு ஆயத்தம் செய்யும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும், பஞ்சாங்கம் பார்த்து நல்லநாளில் கோயிற் பொங்கல் சிறப்பாக நடைபெறும் வகையில், கோயிலையும் அதன் சுற்றுப்புறங்களையும் சுத்தம் செய்வர்.

இவ்வாலயம் சிறிய மண்டபம் போன்ற அமைப்பை உடையது. ஆலயத்தைச் சுற்றி மருதமரங்கள் நிறைந்துள்ளன. ஆலமரமும் காணப்படுகிறது. அதன் பின்னணி ஈரவிப்பான மேட்டுப் பயிர் செய்கை நிலப்பரப்பைக் கொண்டுள்ளது. வாரம் தோறும் புதன்கிழமையில் மாத்திரமே விளக்கு வைக்கப்படும். இங்கு நடைபெறும் பொங்கல் ஆண்டுப்பொங்கலாக அமைவதால், ஆயலத்தையும் அதன் சுற்றுப்புற தையும் சுத்தம் செய்தல் அவசியமாகிறது. இவர்களோடு கமக்காரர்களும் இணைந்து சுத்தம் செய்வர். விரும்பியோ விரும்பாமலோ கமக்காரர்களின் காவல் தெய்வமாகப் பெரியதம் பிரான் அமைந்து விடுகிறார். வருடத்தின் முதற் பூசையும் அத்தெய்வத்துக்கு மடைபரவும் உரிமையும் உடையவர் களாக கமக்காரர்கள் இருப்பதால் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து ஆலயத்தைச் சுத்தஞ்செய்வதில் ஈடுபடுவர். கட்டாடிமார் கமக்காரர்களின் குடும்பத்தில் உறுப்பினர்களாக கணிக்கப்படுவதும் இவர்களது பரஸ்பர உறவுக்கு அடிப்படைக் காரணம் எனலாம்.

பொங்கலுக்கு இரு நாட்களுக்கு முன்பாகக் குறிப்பாகத் திங்கட்கிழமை வாழைக்குலை பழுக்கப் போடல் நடைபெறும். வாழைக்குலைகள் பழுக்கப்போடும் சடங்கு பூசாரியார் தலைமையில் நடைபெறும். கிடங்கு வெட்டப்பட்டு அதற்குள் வாழைச்சருகுகள் நன்கு பரப்பப்பட்டு அவற்றின் மேல் வாழைக்குலைகள் பரப்பி வைக்கப்பட்ட பின்னர் பூசாரியார் வாழைக்குலைகள் மேல் மஞ்சள் தண்ணீர் தெளித்துத் தீபம் காட்டி மண்ணைத்தூவுவார். பின் எல்லோரும் சேர்ந்து முழுமையாக மூடி, வாழைக்குலைகள் நல்ல கணியாகப் பொங்கலுக்கு பயன்படும் வழிவகைகளை மேற்கொள்வர்.

இவ்வாலயத்துக்குரிய வாழைக்குலைகள், பழவகைகள், மரக்கறி வகைகள் முதலானவற்றை விலைக்கு வாங்குவது மிக அரிது. ஆலயத்தைச் சுற்றி உள்ள பல ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மேட்டுப் பயிர்ச் செய்கையே நடைபெறுகின்றது. இப்பயிர்ச் செய்கையில்

வாழைச் செய்கையும் மரக்கறிப் பயிர் வகையுமே சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்திலத்தில் கமம் செய்யும் கமக்காரர்களுக்கும் கட்டாடி மார்களுக்கும் உள்ள சமூக உறவின் நெருக்கமும் பெரிதம் பிரான் மேல் அவர்களை அறியாத பக்தியும் பழவகைகளையும் பிறவற்றையும் கட்டாடிமார்கள் இலகுவாகப் பெறுதற்கு அடிப்படைக் காரணமெனக் குறிப்பிடலாம். பெரியதம் பிரான் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த காட்டாடியார் தோட்டத்துக்குச் சென்று ஒரு வாழைக்குலையைக் குறித்துக்காட்டி, “இக்குலை பெரியதம் பிரானுக்கு” என்று கூறியதும் கமக்காரன் எவ்வித தடையுமின்றி, எங்கள் தம் பிரானுக்குத்தானே வெட்டுங்கள் என்பர். வீடுகளில் கிடைக்கப் பெறுகின்ற பழவகைகளும் இவ்வகையிலே கிடைக்கின்றன. காய்கறி வகைகளை ஒரு கிழமைக்கு முன்பாகவே பெரிதம் பிரானுக்கென்றே நேர்ந்து விட்டு விடுகின்றனர். சில கமக்காரர்கள் வாழை நடும் பொழுதும் மரக்கறி வகைகளை நடும் பொழுதும் இது பெரியதம் பிரானுக்கேன்றே நாட்டு அதன் வருமானத்தை ஆலயத்தின் பூசையின் போது கொடுத்து வருகின்றனர். கட்டாடிமார்களுள் சிலரும் கமக்காரர்களுள் சிலரும் தமது வருமானத்தின் ஒரு பகுதியினைப் பெரியதம் பிரானுக்குக் கொடுத்து வருகின்றனர்.

கொடியேற்றம் சித்திரை மாதம் புதன்கிழமை நடைபெறும். கொடிக்கம்பம் அத்தி அல்லது கழுகமரத்தால் ஆனதாகப் பதினொரு அடி உயர முடையதாய் அமையும், கொடிக்கம் பத்தில் கட்டுவதற்காக மருதமிலை, வேப்பிலை கொன்றையிலை, நொச்சியிலை துளசி முதலானவற்றையும் சேகரித்துச் கொள்வர். அத்துடன் பிள்ளையார் படம் வரைந்த கொடிச்சீலையும் சிறிய பூசை மணியொன்றும், கொடிக்கம் பத்துக்குரிய பொருட்களாகும். பெரியதம் பிரான் ஆலய வழிபாட்டின் ஆரம்பபூசை, சாடியடி என்னும் இடத்தில் அமைந்த ஆலயத்தில் நடைபெறும். சாடியடி அரச மரங்களும் மருத மரங்களும் சூழ்ந்த சோலையான சிறிய பகுதி. அச்சோலையின் கீழ் சிறிய மடம் போன்ற ஆலயமொன்று உண்டு. இவ்வாலயத்தினுள் அமைந்த சிறிய பீடத்தின் மேல் உள்ள பல சூலங்கள் தெய்வங்களைக் குறிப்பதென்பர். நீலாசோலையன் கன்னிமார், நாச்சிமார் ஆகிய வடிவம் பெறாத நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் பலவும் சூலவடிவத்தைக் குறியீடாகக் கொண்டே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இஃதொரு பொது மரபு.

இச்சடங்கின் ஆரம்பம் இத்தெய்வங்களுக்குப் பூசை செய்வதுடன் தொடங்கும். சாடியடிப்பூசை முடிந்த பின்னர் கொடிக்கம்பம் நீராட்டப்படும், பின்னர் கொடிக்கம்பம் கொடிச்சீலை, இலைகள், மணி முதலானவற்றுடன் பூசைப் பொருட்களையும் கொண்டு, பறைமழுங்கப் பெரிதம் பிரான் ஆலயத்தை நோக்கிச் செல்வர். அங்கு இப்பொருட்கள் யாவும் கோயிற் புறத்தில் வைப்பார். பின்னர் கொடிக்கம்பத்தை எடுத்து அதன் உச்சியில் மருதமிலை கொன்றையிலை முதலான ஜந்து இலைகளையும் வைத்துக் கட்டுவர். நடுப்பகுதியில் மணியை வைத்துச் சிறிய வெள்ளைத்துணியினால் கட்டுவர். கொடிச்சீலை வெள்ளைத்துணியாய் பிள்ளையார் சித்திரம் வரையப்பட்டதாய் இருக்கும். பின்னர் கொடிக்கம்பத்தை நிறுத்தி, ஆலயத்தைச் சுற்றி வந்து, பெரியதம் பிரானுக்குப் பூசைசெய்து, கொடிக்கம்பத்துக்குத் தீபம் காட்டி ஆலய முற்றத்தில் தம்பிரானுக்கு ஆரோக்கரா எனப் பத்தர்கள் ஒசையெழுப்ப கொடிக்கம்பம் நிறுத்தப்படும். இந்திகழுச்சியைக் கொடிக்கம்பம் நிறுத்தல் என்பர்.

இக்காலத்தில் தூர்த் தேவதைகள் ஊறு செய்யாவண்ணம் ஆரம்பம் முதல் சின்ன முற்றம் வரை உள்ள ஏழு இடங்களில் இளைகட்டி விடுவர். இளைகட்டிய எல்லையை அண்டி ஆண்களோ பெண்களோ செல்வது வழிமை இல்லை. கொடியேறிய எட்டாம் நாள் அதாவது அடுத்த புதன் கிழமை பொங்கல் நடைபெறும் இவ்வாலயப் பூசாரிமார் படிமத்தான் பரம்பரையிலிருந்து வருகின்றனர். படிமத்தான் பெரியதம்பிரான் அருள் பெற்றவர். அற்புதங்கள் பல செய்தவர் என நம்பப்படுவார் (1) இறந்த யானையை ஏழாம் நாள் உயிர் பெற்று எழுந்து போகச் செய்தது. (2) கண் தெரியாது குருடனாயிருந்த கீழைக்கரை மரைக்காயருக்குத் திரும்பவும் பார்வை உண்டாக்கியது. (3) கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் நின்ற பெண்பனையை ஆண் பனையாக்கியது. (4) கற்கோவளத்தில் மீன்பிடிகாரருக்கு அருள் பாலித்தது (5) தன்னக வாசஸ்தானத்தை நிந்தித்துப் பேசிய மாவிட்டபுரத்தானுக்கு பாம்பு கடிக்கச் செய்தும் பின் அவனுக்குச் சுகங்கொடுத்தது. (6) வடலிப் பனையை ஈச்சமரமாக்கியது. (7) நாவற்கனியில் கொட்டை இல்லாது போகச் செய்தது முதலான அற்புதங்களை அவர் செய்தாரென்று குறிப்பிடுவர். இங்கு பூசாரியாரைப் படிமத்தான் என்று அழைப்பதே மரபாக இருந்து வருகின்றது. படிமத்தானும் அவருக்கு உதவியோரும் கொடியேற்றம் ஆரம்பித்தது முதல் கொடிக்கம்பம் இறக்கும் வரையும் விரதமிருப்பர். படிமத்தான் வெள்ளை வேட்டி அல்லது காவி தரித்தவராய், சால்வையை இடுப்பில் கட்டியவராய், வீழ்த்தரித்தவராய், உருத்திராக்கமாலை அணிந்தவராய், ஒரு கையில் சிலம்பும் மறுகையில் பிரம்பும் கொண்டவராய் தோற்றமளிப்பர்.

பெரியதம்பிரான் ஆலயக் கொடியேற்றம் ஆரம்பித்தவுடன் மக்கள் வாழும் குறிச்சியும் மிகுந்த புனிதத்தன்மை பெற ஆரம்பித்து விடும். மக்கள் தத்தம் வீடுகளைக் கழுவிக் கோலமிட்டு வைத்திருப்பதோடு, முற்றம், வீதிகள் முதலானவற்றை சுத்தமாக வைத்திருப்பர். மது அருந்துதல், மாமிசம் புசித்தல் முதலானவற்றையும் விட்டுவிடுவர். தத்தமக்குள் பகைமைகளை மறந்து ஆலய வழிபாடு சிறப்பாக நடைபெற ஒற்றுமையோடு செயல்படுவார். விழாக்களால் சமூக உறவுகள் இறுக்கமடைகின்றன என்பதற்கு இச்சடங்கு முறையும் சிறப்பான எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது.

பெரியதம்பிரானின் பரிவாரங்களுள் நீலாசோதையன் கன்னிமார் நாச்சிமார் முதலான தெய்வங்கள் சாடியடியில் உறைபவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர், பொங்கல் நாளன்று புதன் கிழமை காலை பெரியதம்பிரானுக்கு பொங்கற் பண்டங்கள் எடுக்கும் பொருட்டு பூசாரியார் புடை சூழச் சாடியடிக்குச் செல்வார், ஆலயத்துக்கு விளக்கேற்றி வழிபாடு இயற்றுவார், இவ்வழிபாட்டில் பிள்ளையார் துதி, சுப்பிரமணியர் துதி, தேவி துதி, நீலாசோதையன் துதி என்பன படிக்கப்படுவதோடு, பரிகலம் அழைத்தல் என்னும் நிகழ்ச்சியும் நடைபெறும். நீலாசோதையன் துதி பின்வருமாறு அமையும்.

தாருலகில் நீலவண்ண னாகத் தோன்றித்
தவமுனிவன் சாபமது தீரவந்து
பேருலகில் சிவன் தன்னைப் போற்றி செய்து
பெரிய தெய்வ மென்பதொரு பேரினாலே
சீருலவு கொன்றையந்தார் சிறந்த நாதன்

சில உருவில்லா வளமை செப்புங் கோயில்
 பாருலகில் திரு நீலா சோதையன்தான்
 பரிந்துதுயில் கொள்பவர் வினைகள் தீர்ப்பாம்

பூசை முடிந்ததும் சிறுபொங்கல் அவ்வாலயத்திலே நடைபெறும். முதல் நாள் நேர்ந்துகட்டிய இளையினை அவிழ்த்து அப்பொருட்களைப் பொங்கற் பண்டங்களாகக் கொண்டு, பொங்கிப்படைத்து அதன் ஒரு பகுதியைப் பூசாரியாரும், அவர் உதவியாட்களும் தத்தமது உணவாகக் கொள்வர். இப்பொங்கல் முடிந்ததும் பெரியதம் பிரானுக்கு பொங்கல் பண்டங்கள் எடுத்தல் என்னும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும்.

பண்டங்கள் மடைக்குரிய பண்டங்களாகவும் சடங்கிற்குரிய பண்டங்களாகவும் வழிபாட்டிற்குரிய பண்டங்களாகவும் அமையும். இத்தகைய பொருட்கள் யாவும் நீலா சோதையன் ஆலயத்துக்கு முன்பாக வைத்துச் சிறிய பூசைக்கு உட்படுத்தி மீண்டும் பின்னையார் நீலா சோதையன், நாச்சியார் முதலான தெய்வங்களின் துதிபாடி, தேவர்களைத் தோத்தரித்து (பரிகலம் அழைத்தல்) இராசநேர்வை படித்துப் (1) பழவகை, வெற்றிலை, பாக்குப் பலகாரம் முதலான மடைக்குரிய பண்டங்களையும் (2) கற்பூரம், சாம்பிராணி, விளக்குகள், தூபங்கள், அபிஷேகப் பொருட்கள், பட்டுக்கக்சை, பணிக்கச்சை, சிலம்பு, பிரம்பு, இரும்புலக்கை, கெசரம், வெள்ளை உத்தரியம், அடைக்காய், சவுரி, கண்ணாடி, மஞ்சள், எண்ணெய், சாதிக்காய், சுண்ணாம்பு, கம்பு, இளநீர் முதலானவற்றோடு வளந்துப்பானை முதலான கிரியைக்குரிய பண்டங்களையும் (3) தொட்டில், நாகதம் பிரான், நாககன்னி, படங்கள், உருநாடு என்பன வழிபாட்டிற்குரிய பொருட்களையும், கற்பூரம் காட்டிய பின் பெரியதம் பிரான் ஆலயத்தை நோக்கி எடுத்துச் செல்வர், தொட்டிலில் வைக்கப்பட்ட நாகதம் பிரான், நாககன்னி மற்றும் தெய்வத்திருவுருவங்களை பூசாரியார் முன்னே மேலாப்புடன் கொண்டு செல்ல, ஏனைய பண்டங்களை விரதகாரர்களும் அடியார்களும் மேலாப்புடன் எடுத்துச் செல்வர். இதன் முன்பாகப்பறை முழங்கிச் செல்லும். இவ்வாறு கொண்டு செல்லப்படும் பண்டங்கள் யாவும் ஆலயத்தினுள் வைக்கப்படும். பின்னர் பூசாரியார் ஆலயத்தின் எல்லா விளக்குகளையும் ஏற்றிப் பூசையை ஆரம்பிப்பார். இம்முதற் பூசையின் போது ஆலயச் சடங்கு இடையீடுடின்றி சிறப்பாக நடைபெற வேண்டித் தேவதைகளை வேண்டுதல் செய்வர். இதனையே பரிகலம் அழைத்தல் என்பர்.

“கங்காதேவி சீதேவி அனந்தவல்லி, ஞானப்பிரகாசி
 விக்கிரம சுந்தரி இந்தத் தேவத் தவசியர் ஆலயத்துப்
 படமாட்டாத பலபல பரிகலா பருக்கு
 மூன்று வழி கூட்டி”

என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்த பின்னர் வெற்றிலை, கற்பூரம் சந்தனம் காட்டி, கிழக்கு முகமாக நின்று சூரியாய நம என்று சூரியனை வணங்கிப் பின் பூமியில் பூவும் தண்ணீரும் இடுவர். இச்சடங்கு முடிந்ததும் இராசநேர்வை நடைபெறும், இந்த இராசநேர்வையில் தான் பெரியதம் பிரானின் இலட்சணங்களும் பரத்துவமும் போற்றப்படுகின்றது. அவரது இலட்சணத்தைப் போற்றும் போது:

பகல் விளக்கும் பாவாடையுமள்ள தம்பிரானாரே!
 வெற்றிக் கொடியும் வெண்சாமரையுள்ள தம்பிரானாரே!
 நூற்றெட்டுத் தனமும் நுண்ணிய கீதமுள்ள தம்பிரானாரே!
 ஏற்ற சொல்லும் எழுந்த உரமும் ஆண்மை பெண்மை
 நிலைசேரும் முப்பத்திரண்டு திசைக்குச் சீருங்கோலமும்
 சினவரிகோலமும் ஆடுங்கத்தும் அழகிய தம்பிரானாரே!
 ஆக்கினையும் வீச்சுமுள்ள தம்பிரானாரே!

எனப் போற்றுவர். ஒவ்வொரு நேர்வையும் நடைபெறும் பொழுது படிமத்தான் கதாவைத்தரித்து அதன் தலைப்பொன்றை எடுத்துத், தலை விரித்த நாகம் போல் விரித்துக்காட்டி ஆடுவதை அவதானிக்கலாம், கதாதரித்தல் என்பது ஒன்பது முழு வேட்டியை நாலாக மடித்து முறுக்கிப் பின்னி படிமத்தான் தோளில் அணிதலாகும். இந்நிகழ்ச்சியும் இவ்வாலய நிகழ்வில் முக்கிய அம்சமாகும். படிமத்தான் கதாவைத் தரித்திருப்பதைப் பார்க்கும் பொழுது ஒரு பார்ப்பணன் பூனால் அணிந்திருப்பது போலத் தோற்றமளிப்பர். சில நாட்டுப்புறச் சமயங்களின் போது அதனை நடத்தும் பூசாரிமார்கள் சிலர் பூநால் தரிப்பது வழமை. சில பூசாரிமார்கள் ஒரு சால்வையை பூனால் போல் தரிப்பர். இங்கு படிமத்தான் தரித்திருக்கும் கதா உண்மையில் பூனால் போன்ற போலிகைத் தன்மையா அல்லது நாகத்தைத் (நாகதம்பிரானை) தம்மீது அணிந்திருப்பது போன்ற போலிகையா என்பது ஆய்வுக்குரியது. கதா நேர்வை உட்படுத்தப்பட்டு நன்கு முறுக்கித்திரித்து அணிந்து கொள்ளப்படுவது இக்கதா நேர்வைக்கு உட்படுத்தப்படும் பொழுது பூசாரியார் இக் கதாவை நெஞ்சுடன் அணைத்து அதன் மேல் தலைப்பை தன் வலக்கையால் சுற்றியும் கீழ் தலைப்பை இடக்கைக் கமக்கடில் வைத்துக் கொண்டும், மேல் தலைப்பின் நுனிப்பாகத்தை தலையைக் தூக்கி நிற்கும். நாகம் போல விரித்து எட்டுத்திக்கும் காட்டி நேர்வை செய்வதை நோக்கும் பொழுதும், வழிபாட்டில் முதன்மை பெறும் நாகதம்பிரான், நாககள்னி தெய்வங்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்குகையில் இக் கதாவை பூனாலின் போலிகையாகக் கொள்ள முடியாது. அது நாகதம்பிரானைப் பிரதிபலிக்கும் போலிகையாகவே கொள்ளல் வேண்டும்.

பரிகலம் அழைத்த பிற்பாடு ஆலயத்தினுள்ளிருக்கும் பெரிதம் பிரானுக்கு அபிகோஷகம் செய்வர். ஆகாவனம் அபிடேகம் அலங்காரம் தீபாராதனை, தூபதீபம் முதலான நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ச்சியாக நடைபெறும். இவை உலக நன்மையின் பொருட்டும் உயிர்களின் நன்மையின் பொருட்டும் நடத்தப்படுவதுதென்பது வழிபாட்டின் பொதுக்குறிப்பு. இங்கு பெரியதம் பிரான், பிள்ளையார் முதலான தெய்வங்க சாத்துப்படி செய்யப்பட்டு மிகுந்த அழகுற்ற தோற்றமளிப்பர்.

இங்கு மடைபரவும் முறையினை இரண்டு வகையாக வகுத்து நோக்கலாம். அவையாவன (1) உள்மடை (2) வெளிமடை. இவற்றுள் உள்மடையினை ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கலாம் (அ) வாழைக்குலைகளைச் சீப்புச் சீப்பாக வெட்டி நெல்லிக்காய் போல் அடுக்கும் மடை (ஆ) பிலாப்பழங்களைத் துண்டுதுண்டாக வெட்டி பரவும் மடை (3) பலகாரமடை (4) பலகாரமும் பலாப்பழமும் இணைந்த மடை

(5) பிராமண மடை என ஜீந்தாகும். இவ்வெந்து மடைகளும் ஆலயத்தின் உட்புறத்தில் இடம் பெறும். இம்மடைகளை மக்கள் பேதங்கள் இன்றி பரவுவர். பிராமண மடை ஆலய உட்புறத்தில் தனியான வோரிடத்தில் இடம் பெறும் இம்மடை படிமத்தானுக்குரிய தாகும். (2) வெளிமடை என்பது ஆலயத்தில் வெளிப்புறத்தில் கொடிக்கம்பத்துக்கருகில் அமைந்த மேடையில் போடப்படுவது வெளிமடை எனப்படும். இதனைச் செலவுமடை என்றும் அழைப்பர். இம்மடை பொதுமக்களின் பொருட்டு அதாவது அடியவரின் பொருட்டு போடப்படுவதாகும். இம்மடை பரவும் ஒழுங்கு முறை தெய்வ வழிபாட்டில் இடம் பெறும், கலையம் சத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இம்மடைகள் ஒழுங்காகவும் நேரியதாகவும் மூன்று அல்லது ஜீந்து அடி விட்ட முடையதாகவும் காணப்படும். இம்மடைகள் பெரியதம் பிரான், சிவன், பிள்ளையார் முதலான தெய்வங்களுக்குப் போடப்படுகின்றன என்று பொதுவாகக் கூறப்படுகின்றது. இக்கூற்றில் எவ்வளவிற்கு உண்மை உண்டென்பது ஆராயப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

அபிகேஷ்கம் முடிந்த பிற்பாடு பெரியதம் பிரான் பொங்கல் செய்வதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்வர். வளந்து மூன்றினையும் தீர்த்தக் கிணற்றிடிக்குக் கொண்டு சென்று நன்கு கழுவிய பின்னர் படிமத்தான் அவ்வளந்துகளை ஆலய முற்றலுக்குக் கொண்டு வந்து அவற்றுக்கு விழுதிக் குறியிட்டு, அவற்றின் மேல் சந்தனமும் குங்குமம் சாத்தி கழுத்தில் வெற்றிலை காட்டுவர். இதன் பின்னர் இம்மூன்று வளந்தினையும் நேர்வைக்குட்படுத்துவார். பின் வளந்துகளில் தண்ணீர் ஊற்றி நாயகவளந்தாகிய பெரியதம் பிரான் வளந்தினைப் பூசாரியார் எடுத்து அடுப்பில் ஏற்றுவார். ஏனைய பக்க வளந்துகள் இரண்டினையும் விரதகாரர் ஏற்றுவார். பெரியதம் பிரான் வளந்து ஏற்றியதுடன் அடியவர்கள் தம் நேர்த்திக் கான பொங்கலையும் ஆராம்பிப்பார். அப்பொழுது ஆலயத்தின் நாலா பக்கங்களிலும் அக்கினி சவாலை விட்டெரிந்து ஒளிப்பாய்க்கக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். நேர்த்தியாளரின் உள்ளமும் அக்கினிச் சவாலைப் போன்று பரந்து விரிந்து பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். இவ்வினைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையென்ற இருளினாடே தெறிக்கின்ற ஒளிக்கீற்றாகப் பொங்கலையும் அதன் சவாலையையும் கொள்ளலாம்.

பொங்கல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது மடைபரவலை ஆரம்பிப்பார்கள். நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டில் மிக முக்கியமான அம்சங்களாக இடம் பெறுபவை பொங்கலும் மடைபரவுதலுமே யாகும் இவ்வகையில் மடைபரவிய பிற்பாடே அமுதுபடைக்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும். ஆலயத்தின் உட்புறத்தில் மூன்று வாழையிலையில் அமுதுபடைக்கப்படும். நடுவாழையிலையில் நாயக வளந்தில் உள்ள அமுதுபடைக்கப்படும். ஏனைய இரண்டு வாழையிலையிலும் பக்க வளந்தின் அமுதுபடைக்கப்படும். அவற்றோடு வாழைப்பழும், மாம்பழுமும், பலாப்பழும், விளாம்பழும் முதலான பழங்களுடன் தயிரும் படைக்கப்படும். அமுதுபடைத்து முடிந்ததும் பலிமுறை பத்ததி ஒதுவர்.

அமுதும் மடையும் படைக்கப்பட்ட பிற்பாடு ஆலய பூசை ஆரம்பமாகும். மடைகளைச் சுற்றியும் படையலைச் சுற்றியும் வாழை மடல்கள் பரப்பப்படும். அதன் மேல் கற்பூரக்கட்டிகள் வைக்கப்படும். பின் மறுபடியும் தேவர்களை அழைத்து இவ்வழுதினையும் பண்டங்களையும் ஏற்றக் கொள்ளும்படி வேண்டுதல் செய்யும் பத்ததியைப் படிப்பார். குறிப்பாக, கெசபவி சாந்தி என்னும் பகுதியினைப் படிப்பார்.

அப்போது படிமத்தான் கதாவினை எடுத்துத் தமது நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டு மேல்தலைப்பினை நன்கு விரித்து நாலாபக்கமும் காட்டி கலையோடு ஆடுவார். பின்னர் ஒரு கையில் பிரம்பு கொண்டு மறுகையில் தண்ணீரை எடுத்துத் திக்கெல்லாம் தெளிப்பார். பின்னர் பலியினை இருகைகளாலும் எடுத்து (குங்குமம் கலந்த பச்சையரிசியை எட்டுத்திக்கும் கைமாறி வீசுவார். அடுத்து வெற்றிலையைக் கருட்டி பாக்கினை வைத்துக் கொடுக்க அதனையும் திக்குத் தோறும் கை மாறி வீசுவார். அடுத்துக் கொழுத்திய திரியினைக் கொடுக்க அவற்றையும் எட்டுத்திக்கும் நேர்ந்து கைமாறி வீசி எறிவார். பின் உட்சென்று பலியினைச் சூலத்திலும் மடையிலும் போடுவார்.

பின்னர் கண்ணாறு கழித்தல் என்னும் சடங்கு நடைபெறும். படிமத்தான் கையில் பிரம்பும் தண்ணீரும் இளநீரும் கலந்த கலசமும் எடுத்துக் கலசத்தில் இருக்கும் நீரை பிரம்பினால் தொட்டுக் “கும்பகலச தேவர்கள் மாணிடர்கள் எல்லாம் நீடிழி வாழ்ந்து சகல செல்வங்களும் பெற்றுப் புகழே பெறுவார்கள்” என்று சொல்லிக் கொண்டு சொல்லாய்ந்தே வாழும் மதிகுடும் மார்பில் வாழ் மயிலை நாதன் துதித்து நின்றேன், இன்பம் பெருகும், ஆனைமுகக் கற்பத்தைக் கைதொழுதேன், வெம்பிவரும் வல்வினை நோய் விட்டகல்வாய் கண்ணேறே என்னும் பாடலைத் தொடக்கி வைப்பார். அதனைத் தொடர்ந்து பத்ததியில் இருந்து கண்ணார் கழித்தல் என்னும் துதிப்பாடலைப் பாடுவார். இத்துதிபாடி முடிந்தவுடன் பஞ்சாலாத்தி கொழுத்தி பெரியதம்பிரானை அரச்சிப்பார். அப்பொழுது மடைகளில் வைக்கப்பட்டிருந்த கற்பூரங்கள் யாவும் கொழுத்தப்படும் வரிசைக் கிரமமாக அமைந்த மடல்களில் இருந்து கிளம்பும் இப்பிரகாசமான ஓளி அங்கு கூடியிருந்த பத்தர்களைப் பத்திப் பிரவாகத்தில் ஆழ்த்தி, அவர்களை அறியாது பெரியதம்பிரானுக்கு அரோகரா! அரோகரா!! எனப் போற்றி நிற்கச் செய்யும்.

பொங்கல் முடிந்த பிற்பாடு வளந்துகள் இருந்த இடத்தில் தீப்பள்ளம் வெட்டி தீழுட்ட ஆரம்பிப்பார். தீதண்ணகள் தீப்பள்ளத்தில் நன்கு பரவிய பிற்பாடு அதன் நான்கு மூலைகளிலும் இளநீர் வெட்டி அதன் மேல் கற்பூரம் வைப்பார், படிமத்தான் இக்கற்பூரங்களைக் கொழுத்தி தீபங்காட்டியதும் தீக்குளிப்போர் தீப்பள்ளத்தினுள் இறங்கித் தீமிதிப்பார்.

இந்திலையில் விரதகாரர்களுள் சிலருக்கும் படிமத்தானுக்கும் தெய்வம் பாலிக்கும் அல்லது கலைவரும், பெரியதம்பிரான், அகோர வீரபத்திரர், வைரவர் அநுமான், அம்மன் முதலான தெய்வங்கள் ஆங்கு ஆடும் பெரியதம்பிரான் தெய்வம் படிமத்தான் மேலே உருக்கொள்ளும். அப்பொழுது படிமத்தான் மிகவும் உக்கிரமாக ஆடுவார். அவரது கலை தணியுமிடத்து மக்கள் அவரை நோக்கி வாக்குக் கேட்பார். அடியவர்கள் நாட்டு நிலைமை பற்றியும் தமது கிராம நிலைமை பற்றியும் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புப் பற்றியும் வாக்குக் கேட்பார். தெய்வம் ஆடியோர் மீதுள்ள தெய்வங்களைப் பூசாரியார் தண்ணீர் தெளித்து தெய்வத்தை இறக்குவார். தீப்பள்ளத்தை தண்ணீர் தெளித்து அணைப்பிப்பார் இத்துடன் பெரியதம்பிரான் ஆலய கேள்விக்குரிய சடங்கின் பெரும் பகுதி முடிந்து விடும்.

ஆலயத்தின் இறுதி நிகழ்ச்சியாக வழிவிடல் என்னும் சடங்கும் நடைபெறும். படையலின் சிறு பகுதியையும் இளநீர் தேசிக்காய் முதலியவற்றையும் எடுத்துக்

கொண்டு மேலாய்ப்புப்பிடித்துக் கொண்டு, விரதகாரர் புடைகுழி, பறை முழங்கச் சிறிது தூரம் சென்று, யந்திரம்தாவி, இளைஞர்வெட்டி, தேசிக்காய், நீற்றுப் பூசனிக்காய் பலி கொடுத்துத், தீபம்காட்டிப் பரிகலங்களை வழிவிட்டு பூசாரியார் பரிவாரங்களோடு ஆலயம் திரும்புவர். ஆலயத்தை அடைந்ததும் தீர்த்தக் கிணற்றில் கால்கழுவிய பிற்பாடு ஆலயத்தினுள் செல்வார். அங்கு மடைகளுக்குகெல்லாம் தண்ணீர் தெளித்து மடையை மாற்றுவர். பின்னர் அடியவர்களுக்கு விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் முதலானவற்றை வழங்குவார். அத்துடன் பெரியதம்பிரான் வேள்விச் சடங்கு இனிது நிறைவெய்தும். அடியார்கள் தத்தம் பொருட்களுடனும் பெரியதம்பிரான் பற்றிய மெய் உணர்வுடனும் வீடு திரும்பவர்.

பொங்கல் முடிந்து அடுத்த புதன் கிழமை பூசாரியார், விரதகாரர் அடியவர் சிலருடன் சாடியடியிலிருந்து பெரியதம்பிரான் ஆலயத்துக்குப் கொடிக்கம்பம் இறக்கும் பொருட்டுப் புறப்படுவர். அங்கு கோயிலை வலம் வந்து, பூசாரியார் ஆலயத்தினுல் செல்வார். பூசாரியார் ஆலயத்தைக் கழுவி, விளக்குக் கொழுத்தி, பெரியதம்பிரான் பூசை முடிந்த பின்னர் கொடிக்கம்பத்துக்குப் பூசை செய்வார். கொடிக்கம்ப மேடையில் பலாப்பழுத்தைக் கீறி வைத்த விளக்கு கொழுத்தி தீபம் காட்டுவார். காவல் வைரவருக்கும் தீபம் காட்டுவார். தீபாராதனை முடிந்ததும் கொடிக்கம்பத்தை இறக்குவர் கொடிக்கம்பம் நிலத்தில் விழா வண்ணம் மிகுந்த பக்குவமாக இறக்கி மணி கொடிச்சீலை முதலான பொருட்களைக் கழற்றிக் கொள்வார் மீண்டும் ஒரு முறை தீபம் காட்டித் தோளில் வைத்து ஆலமரத்தைச் சுற்றிக் கொண்டு சாடியடிக்குத் திரும்புவர். கொடிக்கம்பம் கொண்டு வரும் பொழுது தீப்பள்ளத்தில் காணப்படும் நீற்றுச்சாம்பலையும் அள்ளிவருவர். வரும் வழியில் கொடியேற்றத்தின் பொழுது கட்டிய இளைகளை கட்டியவர் அவிழ்த்துவிட்டு வருவது மரபாகும். கொடிக்கம்பழும் நீற்றுச்சாம்பலும் சாடியடி நீலா சோதையன் ஆலயத்தில் வைக்கப் படும். நீற்றுச் சாம்பலே விபூதி யாகும்.

கொடிக்கம்பம் இறக்கியதன் பிற்பாடு ஞாயிற்றுக் கிழமை - ஞாயிற்றுப் பொங்கல் நடைபெறும். பூசாரியும் விரதகாரர்களும் அயலவரும் சேர்ந்து இப்பொங்கலை நடத்துவர். இப்பொங்கல் சாடியடியிலே நடைபெறும். குறிப்பாக நீலாசோதயனுக்கே பொங்குவர். வேள்வியின் போது தெரியாமலும், கவலையீன் மாகவும் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தருளி அருள் பாலிக்க வேண்டுவர். குறிப்பாக பின்வரும் பாடலை மனங்கொண்டு பொங்குவர்.

அடியேன் அறிந்தறியாமற் செய்த பிழைகளைப் பொறுக்க வேணும் நல்ல தம்பிரானாரே! ஒருவர் நினைவு ஒருவருக்குத் தெரியாது-தன் முகுது தனக்குத் தெரியாது! இமைக்குற்றம் கண்ணுக்குத் தெரியாது! கண்ணிலே கைவிரல் பட்டதென்று கையைத் தறிக்க வேண்ணாது! அறிந்தறியாமற் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளவேணும் நல்ல தம்பிரானாரே! இப்படிக் கொத்த சிவ சாந்திகளைச் செய்கின்றவர்களை தாமரையாக்கி கொள்ள வேணும் நல்லதம் பிரானாரே! ஆற்றுப் பெருக்கைப் போல பாலும், மலைக்குன்று போல சோறும் வகுத்து, புத்திரசம்பத்து முண்டாய் தனதான சம்பத்த முண்டால் நாலு சம்பத்து முண்டாக்கிக் கொள்ள வேணும் நல்ல தம்பிரானோரே!

காய்ந்தார் முகத்திற் கல்லெறியாய்
 சிரித்தார் முகத்திற் சீதேவியாய்
 பகைத்தார் முகத்திற் பதிகமாய்
 அவ்வடியார் கையைப் பிடித்துக் கரைக் கேற்றிக்
 கொள்ளவேணும் நீலாசோதையனே
 நல்ல தம்பிரானாரே!

ஞாயிற்றுக் கிழமை நீலாசோதையன் பொங்கலுடன் ஏழாலை - பெரியதம்பிரான்
 ஆண்டுப் பொங்கல் - வேள்வி சிறப்புடன் நிறைவெய்தும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

பத்தவத்சல பாரதி, சி.,	பண்பாட்டு மாணிடவியல், மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை, 1990.
கைலாசநாதக் குருக்கள், கா.,	சைவத்திருக்கோயிற் கிரியைநெறி, மெய்கண்டான்,
கொழும்பு, 1963.
கனகரத்தினம், இரா. வை.,	ஏழாலை அத்தியடி புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய
வரலாறு ஒரு நோக்கு, மகாத்மா அச்சகம், 1986
முத்தையா, நா.,	ஏழாலை, ஆத்மசோதி அச்சகம், நாவலப்பிட்டி.
லூர்து, எஸ், டி.,	“நாட்டார் வழக்காற்றுக் கோட்பாடுகளும் அனுகு
முறைகளும்” “தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்”, இந்து
சமய கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களம், 1995

நேர்காணல்

சொக்கவிங்க உபாத்தியரார் :-

பெரியதம்பிரான் பத்ததி உதவியவர்
 துரையப்பா கட்டாடிரார்

கூத்துக்களும் நாடகங்களும்

‘தமிழ் நாட்டுக்கூத்தினையும் சிங்களக் கிராமியநிலைக் கூத்துக்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராயும் பொழுது நாடகத்தினையும் இசையினையும் பொறுத்தளவில் தமிழரும் சிங்களவரும் ஒரு பொது நெறியினைப் பின்பற்றி வந்தனர் என்பது புலப்படுகிறது’ என்று பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் 1964 இல் ‘தமிழ் கல்சர்’ எனும் சஞ்சிகையில் எழுதிய கட்டுரையொன்றிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இக்கட்டுரையின் மூலம் இவர் வாச்கரின் கவனத்தை நாடகக்கலையின் பக்கம் ஈர்த்து அதன் மூலம் சமுதாயத்திலுள்ள சிக்கல்களை அவனுக்கு உணர்த்தி அவை தீர்க்கப்படுவதன் மூலம் இவ்விரு சமுகத்தினரும் அவ்வவருடைய கொள்கைகளையும் பாவனை, விருப்பு வெறுப்புகளையும் விளங்கி சீர்துக்கி ஆராய்ந்து, ஒருங்கினைந்து செயற்பட முடியும் என்பதனை வெளிப்படுத்த விரும்பினார்.

சமஸ்கிருதத்தில் கூறப்படும் நாட்டியம் அல்லது நிருத்தம் என்ற கலப்பற்ற நடனத்தின் வளர்ச்சிபெற்ற வடிவம் என்று கூறுவர். இன்று இலங்கையில் பல்வேறு பெயர் களால் வழங்கப்படும் வடமோடி தென்மோடி விலாசம் நாடகம் என்ற தமிழ்நாட்டுக் கூத்துக்களும் அவ்வாறே வளர்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

‘நாடகம்’ என்பது “நாடகம் எனும் தமிழ்ச் சொல்லின் சிங்கள வடிவமாகும். ஆயினும் இது முதன் முதலில் கோவா, டமன் டியூ, கிரங்களூர் பம்பாய் ஆகிய இடங்களில்

நடிக்கப்பட்ட கிறித்தவப் போதனை நாடகங்களிலிருந்து (தான்) பெருமளவு கடன் வாங்கி, இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முன்னரே சிறிதுசிறிதாக தென்னிந்திய சுதேசிய அரங்கக்கலைகளான தக்கன பீடபூமியைச் சேர்ந்த யட்சகான பிரசங்கங்களுடனும் மேலட்டுர் பாகவத மேளத்துடனும் தென்னிந்தியாவில், ஏனைய பகுதிகளில் காணப்படும் கூத்துக்களுடனும் கலப்புற்றுவிட்டது எனலாம்.

இலங்கைக்கும் தென்னிந்தியாவிற்குமிடையில் போக்குவரத்து வசதிகள் மிகவும் சுலபமாக இருந்த அக்காலத்தில் இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் 25 சதத்துடன் 2 மணித்தியாலங்களில் பிரயாணம் செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. ஆகவே தென்னிந்திய நாடககலைஞர் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கு வந்து தென் இந்தியக் கிராமிய நாடங்களை நடத்தக்கூடியதாக இருந்ததால் இக் கலப்பு ஏற்பட வாய்ப்புக்கள் ஏற்படிடிருக்கலாம். இந்த அரங்கக் கலைக் குழுவினருக்கு ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் பதினைந்து ரூபாவும் விருந்துக்கு ஓர் ஆடும் வழங்கப்பட்டதாக மானிப்பாய் கலையரசு கே.சொர்னாலிங்கம் எனக்குக் கூறியுள்ளார்.

கி.பி.18 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே சிலாபத்தைச் சேர்ந்த கேப்பிறியேல் பெர்னான்டோ என்பவரால் புராணராஜா துங்கட்டுவ என்ற முதற் சிங்கள நாடகம் அரங்கேற்றப் பட்டது. ஆயினும் 17 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே இத்தகைய நாடகம் தோன்றுவதற்கான சூழல் கிறித்தவ மிசனிமாரால், உதாரணமாக மாத்தறையைச் சேர்ந்த பி.சி அன்றோனியோ பிசொடோ என்பவரால் அமைக்கப்பட்டது கந்தர்ப்பவ

சமாக இக் குறிப்பிடப்பட்ட சிங்கள நாடகத்திற்கு கதையம்சமாக கிறித்தவ இவன்ச லோசில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட பல்தசார் வெலிச்சோர்காஸ்பர் என்பவர்களை வைத்து அமைக்கப்பட்ட மூன்று மாஜி என்ற கதை, தமிழிலும் அதே வகையில் நாடக மாக்கப்பட்டது. (இவ்வாறு லோரன்னு பலவரால் வடபாங்கு முறையில் அரங்கேற்றப் பட்ட மூவிராசாக்கள் நாடகம் அல்லது மூன்றிராசாக்கள் நாடகம் என்பது இன்று காணப்படுகிறது) இதனால் நாடகம் என்ற ஒரே சொல் (வடிவம்) இத்தலைமுறை இலக்கியங்களைப் பொறுத்தளவில் தமிழிலும் ஒரே கருத்திற் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது புலனாகின்றது சிங்களத்திலுள்ள ஞான சௌந்தரி நாடகம் என்பதும் தமிழிலுள்ள ஞானசௌந்தரி நாடகம் கிராமிய நாடகங்கள் அடையாளம் கண்டு கொள்ளப்பட்டன உதாரணமாக முத்த வீரகா கவிராயரால் எழுதப்பட்ட வள்ளியம்மை நாடகத்தைக்கூறலாம் இந்தத் தகவலைத் தந்த மட்டக்களப்பு பண்டிதர் நடராஜாவிற்கு நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நாடக விடயத்தைப் பொறுத்தளவில் பாரம்பரியத் தமிழ் சிங்கள நாடகங்களுக்கி டையில் கூடிய உறவு உள்ளது எனலாம். முற்குறிப்பிட்டது போன்ற ஒரே துறையைச் சேர்ந்த நாடகங்கள் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் இருந்துள்ளன. சிங்களத்தில் வெளிவந்த ஹரிச்சந்திர நாடகம் (எழுதியவர் பெயர் தெரியவில்லை) தமிழ் மூலநூல் ஒன்றிற்க்குத் தன் கடமைப்பாட்டைத் தெரிவித்து நிற்கிறது. கும்பகோணத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்க்கவிஞர் நாசிங்கன் என்பவரால் இந்த நாடகம் 1701 ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டதென்று இந்த நாடகத்தின் சிங்களப்பிரதியை 190 ஆம் ஆண்டில் (ஜூலை 1,1901 மாதத்தினா) பதிப்பித்த டபின்ஷு. ஜே. எம். டி. சில்வா சுருக்கமாகக்குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழில் மூலநாடகம் எழுதப்பட்டு ஒரு நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் அச்சிங்கள் நாடகம் எழுதப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்றும் அது கி.பி. 1801 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தது என்றும் சில்வா அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். வட இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழ்ப்புலவர்கள் இந்த நாடகத்தை அரிச்சந்திர விலாசம், அரிச்சந்திர நாடகம் என்ற தலைப்புகளில் மொற்றுவையைச் சேர்ந்த ஸ்வைண் சில்வா விக்ரமசிங்க என்பவரால் எழுதப்பட்ட தினதார நாடகம் (Dinatara Nadagama) தமிழ் மூலத்திலிருந்து சூதமுலியெழுதப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஜோகானிஸ் பெரெரா என்பவரால் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சின்னமுத்து நாடகம் என்பது தமிழ் மூலக்கதை ஒன்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது 19 ஆம் நூற்றாண்டின் காடைப்பகுதியில் மட்டக்களப்பில் மேடையேறிய தமிழ்க் கிராமிய நாடகமான இராமாயணம் என்பதனைப் பற்றி ஹறிய நெவில்ஸ் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (தப்ரபேனியன் பம்பாய் 1887 பாகம் 2 (taprobanian Bombay 1887 Volume ii) இராமாயணக்கதையானது யட்சகானப்பிரசங்கமாக (Yakshagana Prasanga) துவஜபுரியைச் (Dhwaja Purai) சேர்ந்த நாகப்பையா என்பவரால் தென்னிந்தியாவில் அரங்கேற்றப்பட்டது. சிங்கள நாடக எழுத்தாளர்களும் இராமாயணத்தைச் சிங்களத்தில் அரங்கேற்றியுள்ளனர். திராவிட நிகண்டுகளில் இயல் இசையுடன் பாவனை அலங்காரம் காலமிருதம் தெளிப்பன நாடகம் என்று நாடகத்திற்க வரையிலக்கனம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சிங்கள நாடகமானது ஆரம்பத்தில் பாடல், ஆடல், இசை முதலியவற்றைக் கொண்டதாய்ச் சிறிதளவு இடையிட்ட உரைநடைக்கூறுகளை உடையாதிருந்தது காலஞ்செல்லச் செல்ல ஊரைநடைக் கூற்றே மேலோங்கிற்று. அக்கட்டத்திலே சிறிது சிறிதாகப்

பேச்சுநடையுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டது. எவ்வாறாயினும் தொடக்க காலச் சிங்கள நாடகங்கள் தமிழ்ப்பிரதிகளினாலே வசீகரிக்கப்பட்டுக் கவரப்பட்டனவாகவே உள்ளன.

யட்ச பிரசங்கத்தையும் ஏனைய தென் இந்திய நாடகங்களையும் குறித்து ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றினைச் சமர்ப்பிக்குமாறு சென்னை அரசாங்க சங்கீத நாடக சங்கத்தால் வேண்டப்பெற்ற கிருஷ்ண ஜெயர் தமது ஆராய்ச்சிக் குறிப்பில் இந்த நாடகங்கள் கனமான இசையுடனும் ஆடலுடனும் இடையிட்ட உரையாடலையும் கொண்டுள்ள ஒன்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (Marg. Volume xix No.2 March 1996) இந்த அமைப்பு இலங்கையின் வடக்கிழக்கு மாகாணங்களைச் சேர்ந்த அண்ணாவி பரம்பரை நாடகங்களிலும் காணக்கிடைக்கின்றன இந்த தீவின் தமிழ் அரங்கக் காத்தில் வடபகுதிடையச் சேர்ந்த நெல் வியடி, இனுவில் வண்டாரமுல்லை மானிப்பாய், கோவக்குள ஆகிய இடங்களிலும் கிழக்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த வாழைச்சேனை வெளிப்பட்டுள்ளமை நாடகம் நிச்சயமாக ஒரு வட்டமான அரங்கில் தான் மேடையேற்றப்படும். இது நிலமட்டத்திலிருந்து உயர்த்தி அமைக்கப்பட்ட ஒரு வட்டமான பகுதியாகும். இது சிங்களத்தில் கரவியா எனவும் தமிழில் களரி எனவும் பிரபவியமாக அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது சிங்களத்தில் கரவிட்ட பிவிசே (மேடையிற்தோன்றல்) என்றும் தமிழில் களரியில் வந்து தோற்றுதல் என்றும் வரும் உபயோகிக்கப்பட்ட போதும் பொதுவாகக் களரி என்ற சொல்லே பாவனையில் இருந்து பாரம்பரியச் சிங்கள தமிழ் (நாடகங்களில் திரைச்சீலை உபயோகிக்கப்படவில்லை. பதிலாக ஒரு துணியை இரு அரங்க உதவியாளர்கள் பிடித்திருப்பர் (இது இன்று கைவிடப்பட்டு விட்டது) யட்ச கானத்திலும் இதே தன்மையைக் காணலாம். குறிப்பாக பாகவதர் அல்லது கதை கூறுபவர் அறிமுக வார்த்தைகளைக் கூறி முடிக்கும் வரை இரு பால் கோபாலர்களும் ஒரு சிறு துணியின் பின் நிற்பது வழக்கம் ஒளியமைப்பை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ்க் களரியில் எண்ணைய் நிரப்பிய தேங்காய்ப்பாதியில் திரிகளை வைத்துக் கொளுத்தி வாழைக்குற்றிகளில் வைப்பார். ஆனால் சிங்கள மேடையில் பெரு விளக்குகளால் ஒளி கொடுக்கப்பட்டது.

இந்த விதமான நாடகங்களின் ஒப்பிடல் அம்சங்களை ஆராயும் போது இவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட மற்றும் பல அம்சங்கள் வெளியாகின்றன கதை தொடங்குவதற்கு முன்னர் முறையாக முக்கிய கதாபாத்திரங்கள் காட்சி தருவார் கதை கூறுபவர் முதலில் வருகை தருவார். சிங்கள நாடகத்தில் அவரை பொத்தே குரு எனவும் ஈழத்துத் தமிழ் நாடகத்தில் அவர்கள் ஏடுகாரர் எனவும் அல்லது அண்ணாவி என்றும் தென் இந்திய முறையில் அவர் கூத்தர் (Kotiyar) அல்லது பாகவதர் எனப்பல்வேறு விதமாக அழைக்கப்படுவார் இவர்களுடைய அரங்கத் தன்மைகளும் ஒரே தன்மையானவனாகவே இருக்கின்றன உதாரணமாக தொடக்கப்பகுதியான தத்தம் கடவுளுக்கு வணக்கம் செலுத்தும் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியை அதாவது தமிழில் காப்பவிருத்தம் எனவும் சிங்களத்தில் மூலாரம்பம், அல்லது பிராரம்பம் அல்லது பூர்வராம்பம் எனவும் அழைக்கப்படும் பகுதியைக் கூறலாம் அண்ணாவி கதையின் சாரத்தினை (வழமையினைக்) கூறத் தொடங்குவது போன்றே பொத்தே குருவும் கதைச் சாரத்தினைக் கூறுவார் அண்ணாவி கதாபத்திரங்களை (வரவு தருக்கள் அறிமுகம்

செய்வது போன்றே பொத்தே குருவும் அறிமுகம் செய்வார். இது முடிந்த பின்னர் தொடக்க பாத்திரமான பறையடிப்பவன் - அதாவது சிங்களத்தில் கணிதயர் என்றும் தமிழில் பறையன் என்றும் அழைக்கப்படுவர் - தோன்றுவான் பின்னர் அரசனின் தூதனான கட்டியங்காரன் அல்லது சிங்களத்தில் கந்த தூத என்பவனும் மற்றும் பலரும் களரிக்கு வந்து தமது கட்டங்களை நடித்த பின்னர் விலருவர் அண்ணாவியுடன் பாடுவார்களும் (அதாவது பக்கப்பாட்டுக்காரர் அல்லது சல்லிக்காரர்) கூட இருப்பது போலவே பொத்தே குருவுடன் அத்வேல் என்பவர்களும் கூட இருப்பர் உபயோகிக்கப்பட்ட சங்கீத உபகரணங்களும் ஒரே தன்மையானவையாகவே காணப்படுகின்றன கைத்தாளம், மத்தாளம் என்பவற்றை கூறலாம். ஆனால் தமிழிசையில் முகவினை அல்லது ஒரு சிறிய நாதஸ்வரமும் உபயோகிக்கப்பட்டது.

பல கதாபத்திரங்களின் நடன அடவுகள் தாள மத்தளக் கருத்துக்களுக்கேற்ப அமைக்கப்பட்டன சில ராகங்களும் தாளங்களும் கூட இரு அமைப்புகளிலும் ஒரே தன்மை உடையனவே உதாரணமாகத் தமிழில் இன்னிசை தாழிசை கொச்சகம் வென்பா முதலியன சிங்களத்தில் முறையே இன்னிசே தாழிசே கொக்கதம், வென்பா என அழைக்கப்பட்டன இவற்றுடன் வேறும் பலவற்றையும் கூறலாம். பல்வேறு கதாபத்திரங்களுக்கிடையே நடைபெறும் உரையாடல்கள் செய்யும் நடையில் இருக்கும் இது தமிழில் தரு அல்லது தருக்கம் எனவும், சிங்களத்தில் தரு எனவும் கூறப்படும்.

வடமோடி அமைப்பில் வரவு ஆட்டமானது நடிகர் வரவுப் பாடல்களைத் தானே பாடிக் கொண்டு நடப்பதாக அமையும் ஆனால் தென்மோடி நாடகங்களில் அது (Sapayur) ஆல் பாடப்படும். சிங்கள நாடகங்களில் நடிகன் மறைந்திருக்கும் போதே கதை கூறுபவன் நடிகனை அறிமுகப்படுத்தும் பாடலைப் பாடுவான் இது பொத்தே கவியா எனப்படும் பின்னர் நடிகன் ஆடிக்கொண்டே மேடைக்கு வரும்பொழுது கதை கூறுபவன் அவனது அசைவுகளைப் பாடலில் விளக்குவான் அது பொத்தே சிந்துவ எனப்படும் பின்னர் நடிகன் தானே பாடத் தொடங்குவான். தென்மோட நாடகங்களில் சில முக்கிய கதாபாத்திரங்கள் முக்கியமாக சரசக்காரன் அல்லது கோமாளி இடம் பெறுவான் எவ்வாறெனிலும் சிங்கள கிறித்தவ நாடகங்களில் இடம்பெறும் முக்கிய சில கதாபாத்திரங்கள் தமிழிலும் இடம்பெறும் பொழுதும் அவை பொதுவாகத் தமிழ் கிறிதவ நாடகங்களில் மாத்திரமே இடம் பெறுகின்றன என்பதனை ஏற்றுக்கொள்ளத் தான் வேண்டும் மட்டக்களப்பு வடமோடி நாடங்களில் இதனைக் காணமுடியாது உதாரணமாக, சிங்களத்தில் தேசனானவாதி (Desanavadi) (Gospellers) தமிழ் புலசந்தோர் என்றும் அழைக்கப்படும் கட்டியங்காரனைக் கூறலாம் புலசந்தர் என்பது பிரசென்தேரோ (Prezenteir) என்ற போத்துக்கேயைச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமாகும். கன்னபரம் பரையாக வந்து இந்து சமயத் தமிழக் கிராமிய நாடங்களில் வரும் கட்டியங்காரனுக்கும் கிறிஸ்தவ நாடகங்களில் வரும் கட்டியக்காரருக்கு பலனாகக் கருதப்பட, கிறிஸ்தவ நாடகங்களில் இடம்பெறும் புலசந்தர் என்பவன் கட்டியங்காரனைப் போலவே கடமையைச் செய்பவனாயினும் முழுக் கதையையும் கூறுபவனாக இல்லாமல் பொது அறிவிப்பாளன் போலக் கருதப்படுவான்.

சிங்கள நாடகங்களில் ஒரு முக்கிய கதாபாத்திரமாக பகுபகதயா (கோமாளி) என்பவன் இடம்பெறுவான். ஆனால் தமிழ்நாட்டுக் கூத்துக்களைப் பொறுத்தளவில்

கிறிஸ்தவ நாட்டுக் கூத்துகளாக இருந்தாலும் சரி, இந்துசமய நாட்டுக்கூத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி இக் கதாபாத்திரங்களைக் காண முடியாது சில தமிழ் நாடகங்களில் வரும் ஹனுமாநாயக என்ற கதாபாத்திரம் சிங்கள பகுபதயா என்ற கதாபாத்திரத்தைக் கிட்டத்தட்ட ஒத்துள்ளன ஆனால் அவனது உடையும் நடிப்பும் வேறுபட்டவையாகும். சிங்கள நாடகங்களில் இடம் பெறும் இக் கோமாளி போர்த்துக்கேய ஆயர் நாடகங்களில் வரும் கோமாளியை (Bobo) ஒத்துள்ளான் (Cautos Pastorales).

ஈழத்துச் சிங்களத் தமிழ் நாடக அமைப்புக்களில் இத்தகைய சில வேறுபாடுகள் காணப்பட்ட போதும் அவை ஒரே மூல அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறந்தனவாகவே உள்ளன. எவ்வாறெனினும் இந் நாடகங்களுக்கிடையேயுள்ள கிட்டிய ஒற்றுமை, ஒருவனை மொழி வேறுபாட்டினை மறந்து, நடிகரின் அரங்க ஆட்டங்களை உயர்தளத்தில் வைத்து மதிப்பிடத்தாண்டுகிறது எனலாம்.

தமிழாக்கம்

கலாநிதி. தனஞ்சயராசசிங்கம்

ஊகமும் நியாயித்தலும் - இந்திய மரபில் மெய்யியலின் தோற்றம் பற்றிய சில குறிப்புகள்

பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராஜா
தலைவர் / மெய்யியற் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

சமயமும் மெய்யியலும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்ட சிந்தனை முறை களாகுமெனினும்; சில சந்தர்ப்பங்களில் சமயத்தின் ஆட்சிப் பரப்பினுள் மெய்யியலை உட்பகுத்திப் பேசும் குளூபடி கற்றறிந்தோர் மத்தியிலும் நிலவுவதுண்டு. சமய நூல்களில் மெய்யியற் கருத்துக்களும், மெய்யியல் நூல்களில் சமயம் பற்றிய குறிப்புகளும் விரவி வருவதனால், அவையிரண்டும் ஒன்றையொன்று சார்ந்து நிற்பவையென்ற தவறான விளக்கமும் மயக்கத்திற்கொரு காரணமாயிருக்கலாம். இவ்விரு முயற்சிகளும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்டன. சமயம் நம்பிக்கையிலிருந்தும், மெய்யியல் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையிலிருந்தும் தோற்றம் பெறுகின்றன. ஊகத்தினடியான நம்பிக்கைகள் சமயச் சிந்தனைக்கும், விமரிசன ரீதியிலான பகுத்தறிவுச் சிந்தனையின் பெறுபேரான நியாயித்தல் மெய்யியலிற்கும் ஆதாரமாக இருப்பதை இந்தியச் சிந்தனை மரபின் தொடக்கமான வேதகால இலக்கியங்களிலிருந்து கண்டுகொள்ளலாம்.

வேத இலக்கியங்களில் ஒன்றான சதபத பிராமணத்தில் இருக்கு வேதகால சமய நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமாயிருக்கும் கடவுளின் தோற்றம் பற்றிப் பின்வரும் விளக்கம் தரப்படுகிறது. 1

ஆதியில் நீரைத்தவிர வேறு எதுவும் இருக்கவில்லை. நீரானது மாற்றமெய்த விரும்பி முதலில் குடாகியது. குடான் நீரிலிருந்து பொன் வித்தொன்று உருவானது. அதிலிருந்து பிரஜாபதி தோன்றினார். பிரஜாபதியின் வாக்கிலிருந்து பூமியும் பின்னர் இந்திரன், சோமன் முதலிய தெய்வங்களைத் தன் வாய்வழிச் சுவாசத்திலிருந்து பிரஜாபதி உருவாக்கினார். தெய்வங்கள் வேள்விகளைச் செய்து தமது அபிலாசை களைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டனர். ஆற்றல் குறைந்தவர்களால் செய்யப்படும் மரியாதை ஆற்றல் மிகக்கவர்களுக்கு பிரீதியைத் தருவது போல, மனிதராற் செய்யப்படும் மரியாதை அரசர்க்குப் பிரீதியைத் தருவது போல; வேள்வி தெய்வங்களிற்கு பிரீதியைத் தருகின்றன.

இவ்வாறு தெய்வங்களின் தோற்றமும் சமயக்கிரியைகளின் அவசியமும் பற்றி பதினேராவது காண்டத்தின் முதலாவது பிரிவில் வருகிற ஆறாவது பிராமணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றிய இத்தகைய ஐதீகங்களும் அதனடியாகத் தோன்றிய பெளதிகவுலகிற்கு அப்பாற்பட்ட விளக்கங்களும் விருத்தியாக்கப்பட்டதன் பின்னரே அவற்றின் ஏற்படுமை பற்றிய சந்தேகங்கள்/ ஜயங்கள் தோன்றுகின்றன. அறிவெனத்தரப்பட்டும் ஊகங்களின் நம்பகத்தள்ளை பற்றிய விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளர்கள் மற்றவர்களால்

உண்மையென முன்வைக்கப்படும் ஊகங்களை ஜியற்று நிராகரிப்பதுடன், அவ்வுகங்களிற் காணப்படும் தவறுகளை நியாயித்தலின் வழி எடுத்துக் காட்ட முயன்றனர். பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம், கடவுளரின் தோற்றம் கிரியைகளின் அவசியம் என்பன பற்றி முன்வைக்கப்பட்ட விளக்கங்களை ஜியற்று, அவ்வுகங்களின் நம்பகத்தன்மை பற்றிய ஆய்வுகளைச் செய்வதினாடாக மெய்யியற் சிந்தனை தோற்றம் பெறுகிறது.

உண்மையறிவென முன்மொழியப்படும் விளக்கங்களை ஜியறுவதிலிருந்தே மெய்யியலாளர்களின் பணி ஆரம்பமாகிறதெனலாம். இருக்கு வேதத்தின் பத்தாவது பிரிவில் வருகிற பல பாடல்கள் வேதகால மெய்யியற் சிந்தனையின் தொடக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இப்பகுதியே இருக்குவேதத்தின் இறுதிப்பகுதியாகும். பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம், கடவுளின் தோற்றம் என்பன பற்றிய வேதகால விளக்கங்களின் நம்பகத்தன்மை பற்றிய ஜியமே இப்பாடல்களின் பொருளாகும். 2

“இருப்பனவும் இல்லாதனவும் இல்லாத நிலையில் காற்று இருக்கவில்லை அதற்கப்பால் ஆகாயமும் இருக்கவில்லை. எது இருந்தது? எங்கு இருந்தது? எவர் அதனைப் பாதுகாத்தது?, நீர் அங்கு இருந்ததா? இறப்பு இருக்கவில்லை (யெனின்), இரவும் பகலும் பிரிப்பவில்லை (யெனின்) சவாசிக்காத தொரு பொருள் இருந்த (தெனின்) இதைத்தவிர வேறு எதுவுமிருக்கவில்லை (யெனின்) இருளே இருந்த (தெனின்) உருவமற்ற பாழ் இருந்த (தெனின்), பிரபஞ்சத்தின் தொடக்கத்திற்கு விருப்பே (காரணமாயின்), மேலேயிருந்த தென்ன? கீழேயிருந்ததென்ன? இதனை மெய்யாக அறிவெர் யார்? எவரால் எங்கேயிது கூறப்பட்டது? இது (பிரபஞ்சம்) எப்பொழுது தோன்றியது? எப்படித் தோன்றியது? பிரபஞ்சம் படைக்கப்பட்டதன் பின்னரே கடவுளர் உருவாக்கப்பட்ட (ரெனின்) எப்படி நடந்ததென யாரவிவர்? அவரே (பிரஜாபதியே) அனைத்தையும் முதன் முதலில் உருவாக்கினாரா? அல்லது வேறு ஒன்றால் உருவாக்கப்பட்டதா? எவருடைய கண்கள் இவ்வுலகையும் சுவர்க்கத்தையும் கட்டுப்படுத்துகிறதோ அவரே இவற்றை யெல்லாம் அறிந்திருக்கலாம். சிலவேளை அறியாதிருக்கவும் கூடும்”

வேதகால படைப்புக்கொள்கை நியாயித்தன்டியான சிந்தனைக் கொவ்வாததென எடுத்துக்காட்டி சந்தேகிக்கப்படுவதை இருக்கு வேதத்தின் இப்பத்தாவது பகுதியில் காணகிறோம். பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம், கடவுளரின் தோற்றம் வேள்விக்கிரியைகளின் இன்றியமையாமை என்பன பற்றிய இன்னோரன்ன கதைகளின் நம்பகத்தன்மையை ஜியற்று நிராகரிப்பதற்கும், உண்மையை அறிவதற்கும் தகுந்ததொரு கருவியாக வேதகால மெய்யியலாளர்கள் நியாயித்தலைக் கையாண்டனரென்பது படைப்புக் கொள்கை பற்றிய அவர்களது ஜியங்களினாற் தெளிவாகிறது.

கேள்விக்கிரியைகளின் கருத்தற்றதன்மையை என்னி நகையாடும் போக்கு உபநிடதச் சிந்தனைகளிலும் காணப்படுகிறது. வைதீக மரபினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உபநிடதங்களில் ஒன்றான சாண் ரூக்கிய உபநிடத்தில் பின்வரும் குறிப்பொன்று காணப்படுகிறது. 3

"மைத்திரேயர் என்பார் வேதங்களைப் பயிலுவதற்காக ஆசிரியர்களைத் தேடிச் சென்றார். அவர் செல்லும் வழியில் வெள்ளை நாய் ஒன்று காணப்பட்டது. அந்த நாயைச் சுற்றி பல நாய்கள் வட்டமாக நின்று கொண்டு 'நாங்கள் பசித்திருக்கிறோம் வேதப்பாடல்களை இசைப்பதன் மூலம் எமக்கு உணவைப் பெற்றுத் தாரும்' என வேண்டிக் கொண்டன.

வெள்ளை நாயும் ஏனைய, நாய்களைப் பார்த்து 'நாளை காலை இவ்விடம் வருவீர்களாக' எனக் கூறிற்று. மைத்திரேயரும் நாய்களின் அச்செயலை அவதானிக்க முடிவு செய்தார். அடுத்த நாட்காலை அந்த நாய்களும் பிராமணர்களைப் போலவே தேவர்களைப் போற்றும் வேதப்பாடல்களை இசைத்தவண் னம் ஓன்றின்பின் ஒன்றாகச் சுற்றிவந்து ஊளையிடத் தொடங்கின

"இம் வருணனே, பிரஜாபதியே எமக்கு உணவு தருவீராக அதனை இப்போதருவீராக இங்கு கொணர்வீராக நாம் உண்ணத் தொடங்குவோம் குடிக்கத் தொடங்குவோம்" என்று அவை பாடின.

வேதகால நியாயித்தல் முறைக்கு உதாரணமாக மீண்டும் சதபத பிராமணத்தில் உத்தாலகர் ஸ்வைதாயனர் என்பவர்களிற் கிடையில் நடைபெற்றதாகக் கூறப்படும் சம்பாஷினைகளை எடுத்துக் காட்டலாம். 4 எனினும் இவ்விவாதமுறை அக்காலத்திற் திருந்திய வடிவத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. வாதியினால் முன்வைக்கப்படும் கருத்துக்கள் பகுத்தறிவிற்கு ஒவ்வாததால் நிராகரிக்கத் தக்கவையென பிரதிவாதி எடுத்துக் காட்டுவதும், புலனனுபவத்திற்குரிய எளிய ஒப்புமைகள் மூலம் தத்தமது கருத்துக்களை நிலைநாட்ட முயலுவதுமே அக்கால நியாயித்தவின் பிரதான நெறியாக இருந்த தெள்ளாம்.

வேதகாலத்திற்கு சற்றுப் பிற்பட்ட காலத்திற்குரியதாகக் கருதப்படும் தரவித்யாகுக்தம் (=வேதங்களைப் பற்றிய அறிவு) என்ற நூலில் வருகிற உரையாடல்களை அக்கால நியாயித்தல் முறைக்குரிய சிறந்த உதாரணங்களாக இங்கு தரலாம் இறைவனையடைவதற்கு (பிரமனையடைய) சரியான வழி எதுவாக இருக்கலாம்? என்ற விவாதம் பரத்துவாஜர் வசிட்டர் என்ற இரு பிராமண இளைஞரிடையே எழுந்தது. விவாதத்தில் தத்தமது கருத்துக்களை ஒருவர்கொருவர் திருப்திகரமாக நிறுவ முடியாததினால் கௌதமரிடம் சென்று தம் மிருவர் குமிடையிலான பிணக்கை ஆராய்ந்து தீர்ப்பளிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டனர். கௌதமரும் அவ்விருவரினதும் முறைப்பாட்டை தீர விசாரித்து இருவரது கருத்துக்களும் தவறானதேயெனத் தீர்ப்பளிக்கிறார். 5

கௌதமர்: மூன்று வேதங்களிலும் புலமைமிக்க பிராமணர்களில் எவராவது பிரமனை எப்பொழுதாவது நேருக்குநேர் கண்டுள்ளனரா?

வசிட்டர்: எவருமில்லை

கௌதமர்: ஏழுதலைமுறைகளில் வாழ்ந்த எந்தப் பிராமணராவது பிரமனை நேருக்குநேர் கண்டுள்ளனரா?

Appropriate Technology Services

- வசிட்டர்: எவருமில்லை
- கெளதமர்: அப்படியாயின், பிரமனையடைவதற்கு சரியான வழியிதன பிரமனைக் காணாதோர் கூறுவது மடத்தனமான தல்லவோ. தாமறி யாப் பிரமனை மற்றவர்கள் அடையும் வழிவகை பற்றி மூன்று வேதங்களும் கூறுகின்றன. இது குருடனுக்கு குருடன் வழி காட்டு வதை ஒத்தது. மூன்று வேதங்களிலும் வல்லவர்களான பிராமணர்களின் கூற்றும் விணோதமானதாகவும் விணாண வெற்றுச் சொற்களாகவும் காணப்படுகிறது.
- கெளதமர்: நிலவுகத்திலுள்ள பெண்களேல்லோரிலும் மிக அழகிய பெண்ணை ‘நான் நேசித்தேன் அவளுக்காக காத்திருக்கிறேன்’. என ஒரு வன் கூறினால் அந்தப் பெண் தெய்வநங்கையோ? பிராமணப் பெண்ணோ? வைசிய குலத்தவளா அல்லது சூத்திரப் பெண்ணா? என்றே மற்றவர்கள் கேட்பார்கள். இதற்கு அவன் ‘தனக்குத் தெரியாது’ என்று கூறினால், நல்லது அவளுடைய பெயராவது உனக்குத் தெரியுமா? அவள் எந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள்?, நகரத்திலா கிராமத்திலா வசிக்கிறாள் எனக் கேட்பார். அதற்கும் ‘எனக்குத் தெரியாதென’ அவன் சொன்னால், நீ காதலித்தும் நீண்ட காலம் காத்திருந்தவளுமாகிய அந்தப் பெண்ணை நீ ஒரு பொழுதும் சந்தித்ததில்லையா? அவள் இன்னாள் என உனக்குத் தெரியாதா என்றே மற்றவர்கள் கேட்பார்கள். இதற்கு அவன் ‘ஆம்’ எனப்பதிலித்தால் நீ அவனது பதில் பற்றி என்ன நினைப்பாய் மடத்தனமான தென்றல்லவா கருதுவாய்?
- வசிட்டர்: ஆம் அந்த மனிதன் கூறுவது மடத்தனமான தென்பேன்.
- கெளதமர்: ஒருவன் தான் காணா, ஒருபொழுதும் அறியாத பெண்ணைப் பற்றிப் பேசுவதை ஒத்ததே பிரமத்தைப் பற்றிய மூன்று வேதங்களிலும் வல்லவர்களான பிராமணர்கள் பேசும் பேச்சுமாகும். அப்பிராமணர்களின் பேச்சு மடத்தனமானதல்லவா?
- வசிட்டர்: உண்மை தான். மூன்று வேதங்களிலும் வல்லவர்களான பிராமணர்களின் பேச்சு மடத்தனமானதே.
- கெளதமர்: நல்லது. தாமறியாததும் தாம் காணாததுமான பிரமனையடையும் வழிவகை பற்றியே வேதங்களில் வல்லவர்களான பிராமணர்கள் பேசுகிறார்கள். உண்மையில் அத்தகையதொரு பிரமன் இல்லை யென்பது இப்பொழுது புலனாகிறதல்லவா?
- கெளதமர்: ஒருவன் அகிராவதி என்ற இந்த ஆற்றின் இக்கரையிலிருந்து அக்கரைக்கு செல்லவேண்டியுள்ளது. ஆனால் ஆற்றிலோ நீர் நிறைந்து வெள்ளம் பெருக்கெடுத்த வண்ணமாயுள்ளது. இந்நிலையில் அவன் ஆற்றின் இக்கரையிலிருந்து மறுகரையே மறுகரையே இக்கரைக்கு வா இக்கரைக்கு வா என வேண்டுவதால் அல்லது

பிரார்த்தனை செய்வதால் அக்கரை இக்கரைக்கு வருமா?

வசிட்டா: நிச்சயமாக அக்கரை இக்கரைக்கு வரமுடியாது.

கெளதமர்: இது போலத்தான் மூன்று வேதங்களில் வல்லவர்களான பிராமணர்களும் தாம் செய்யும் வேள்விகளினால் இந்திரனே உன்னை அழைக்கிறோம். சோமனே உன்னை அழைக்கிறோம், வருணனே உன்னை அழைக்கிறோம், பிரஜாபதி யே உன்னை அழைக்கிறோம் எனப் பிரார்த்திப்பதன் மூலம் அவர்கள் இங்கு வருவதில்லை. வேதங்களில் வல்லவர்களா யினும் தமக்குரிய தருமங்களை விடுத்து கிரியைகளைச் செய்வதால் மட்டும் அவர்கள் பிராமணர்களாகி விடுவதில்லை. பிரார்த்தனையினாலோ அல்லது வேறு தந்திரங்களினாலேயோ எவரும் பிரமனோடு ஒன்றிவிடுவதில்லை.

நியாயித்தலின் வழி உண்மையை அறியலாமென எடுத்துக் காட்டிய அக்கால மெய்யியலாளர்கள் தடியடி நியாயவகையை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் அல்ல. பலாத்காரத்தைப் பயன்படுத்தும் நியாயித்தலால் உண்மை ஒருபொழுதும் அறியப்படுவதில்லை. மெய்யியல் ஏற்றுக் கொள்ளும் நியாயித்தல் முறைக்கான வகைமாதிரியாக மிலிந்த அரசனின் சொல்லாடல்கள் என்ற நூற்தொகுதியிலிருந்து பின்வரும் உரையாடலைத் தரலாம். இவ்வுரையாடல் மிலிந்த அரசனுக்கும் நாக்சேன் என்பாருக்குமிடையில் நடைபெற்றது. 6

மிலிந்த அரசன்: வணக்கத்திற்குரியவரே! மீண்டும் என்னுடன் வாதம் புரிய நீர் வருதல் கூடுமோ?

நாக்சேனன்: மேன்மைதங்கிய அரசனே நீர் ஓர் அறிஞரைப் போல என்னுடன் விவாதிக்கத் தயாரானால் உம்முடன் நான் விவாதிக்க உடன்படுவேன். ஆனால் விவாதத்தின் பொழுது ஒரு அரசனைப் போல நடக்க முற்படுவீராயின் உம்முடன் வாதம் புரிய என்னால் இயலாது.

மிலிந்த அரசன்: அறிஞர்கள் எவ்வாறு வாதம் புரிவார்கள்?

நாக்சேனன்: அரசே அறிஞர்கள் இருவர் தம்மிடையே விவாதிக்கும் பொழுது ஒருவர் விடும் தவறை மற்றவர் சுட்டிக் காட்டும் பொழுது அவர் தன்தவறைச் சுட்டிக் காட்டியதற்காக மற்றவர் மீது கோபம் கொள்ள மாட்டார். மாறாகத் தன் தவறையுணர்ந்து அதனைத் திருத்திக் கொள்வார். அறிஞர்களிற் கிடையிலான விவாதம் இத்தகையது.

மிலிந்த அரசன்: அரசர்கள் எவ்வாறு வாதிடுவார்கள்?

நாக்சேனன்: விவாதத்தின் பொழுது அரசர் விடும் தவறை மற்றவர் சுட்டிக்காட்டி னால் அல்லது அவன் கருத்திற்கு மாறாக ஒருவர் விவாதித்தால் அரசன் அவரைத் தண்டிக்க முயலுவான் இதுவே அரசர்கள் விவாதம் புரியும் முறையாகும்.

மெய்யியற் பிரச்சனை தொடர்பான உரையாடலிற்காதாரமாக இதே நூலில் வருகிற பிறிதொரு சொல்லாடலை எடுத்துக் காட்டலாம். இப்பகுதியில் நியாயத்தின் தன்மை பற்றியும், ஞானத்தின் இயல்பு பற்றியும் மிலிந்த அரசனும் நாகசேனனும் உரையாடுகின்றனர். 7

- மிலிந்த அரசன் : நாகசேனரே நியாயித்தலினாலும் ஞானத்தினாலும் குணாதிசயங்கள் யாவை?
- நாகசேனன் : நியாயம் பற்றிக் கொள்ளலையும், ஞானம் கட்டறுத்த நிலையையும் அடையாளங்களாகக் கொண்டிருக்கும்.
- மிலிந்த அரசன் : தயவு செய்து சற்று விளக்கமாகக் கூறவும்.
- நாகசேனன் : பார்வி அறுவடை செய்வதை நீர் கண்டதுண்டோ?
- மிலிந்த அரசன் : ஆம்
- நாகசேனன் : பார்வியை எவ்வாறு அறுவடை செய்வார்கள்?
- மிலிந்த அரசன் : இடது கையினால் பார்விக் கதிர்களைப் பற்றிக் கொண்டு வலது கையினால் அறுவடை செய்வார்கள்.
- நாகசேனன் : அதைப் போலவே ஞானியர் சிந்தனையால் மனதைப் பற்றிக் கொள்வார். ஞானத்தால் உணர்ச்சிகளின் பிடியிலிருந்தும் கட்டறுத்துக் கொள்வார். பற்றிக் கொள்ஞாதல் நியாயித்தலினாலும், கட்டறுத்தல் ஞானத்தினாலும் குணாதிசயங்களாகக் காணப்படுகிறது.
- மிலிந்த அரசன் : நாகசேனரே நன்றே கூறினீர்.

சமயம், மெய்யியல் என்பன சார்ந்த சிந்தனைகள் எவ்வாறு இந்திய மரபிற் தோன்றி வளர்ந்து வந்தனவென்பதை வேத-உபநிடத்கால இலக்கியங்களிலிருந்து மேலே தரப்பட்ட பகுதிகள் புரிய வைக்கின்றன. பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம், கடவுளரின் தோற்றம், கிரியைகளின் இன்றியமையாமை ஆகியவை பற்றிய ஊகங்களிலிருந்து சமயம் தோற்றம் பெறுவதையும், அவ்வூகங்களின் நம்பகத்தன்மையை ஜயறுவதிலிருந்து மெய்யியல் ஆரம்பமாவதையும் இப்பகுதிகளால் அறியமுடிகிறது. வேத-உபநிடத்காலச் சிந்தனையாளர்கள் மெய்யியலாய்விற்குரிய முறையியலாக நியாயித்தலைப் பயன்படுத்தினர். படிப்படியாக தராதர வடிவத்தைப் பெற்ற இவ்வாத முறை ஆரம்பத்தில் ஒப்புமை நியாயமாகவே இருந்த தென்பதை அவர்கள் பயன்படுத்திய உதாரணங்களிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

- (1) Satapatha Brahmana 11:1:6.
- (2) Rgveda 10:129.
- (3) Chandogya Upanisad, 1:12:1-5.
- (4) Satapatha Brahmana, 11:4:1, 11:5:3.
- (5) Tevigga Sutta, chapter 1.
- (6) The Questions of King Milinda, 2:1:3.
- (7) Ibid, 2:1:9.

பண்டியல்

என்னும்
சஞ்சிகை வளர
எமது நல்வாழ்த்துக்கள் !

மேனன் ரேடிங் கொம்பனி

82, 4 ஆம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு.

வாழ்த்துவோர் :

செ. சிவபாதம்
நா. தனசிங்கநாதன்